

29. maj 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 14. juni 2019

- 1) Særordning på momsområdet for små virksomheder
KOM(2018)21 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen
KOM-nummer foreligger ikke 11
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Opfølgning på G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 8.-9. juni 2019
KOM-nummer foreligger ikke 16
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Præsentation af Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019
KOM-nummer foreligger ikke 19
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Ren planet for alle: Strategiske og langsigtede vision for en klimaneutral økonomi
KOM(2018) 773 23
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
KOM-nummer foreligger ikke 30
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Status for handlingsplan mod hvidvask
KOM-nummer foreligger ikke 38
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 8) EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL)
KOM-nummer foreligger ikke 46
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 9) Instrument til fremme af konkurrenceevne og konvergens i eurolandene (BICC)
KOM-nummer foreligger ikke 52
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Særordning på momsområdet for små virksomheder

KOM(2018)21

1. Resume

Kommissionen fremsatte 18. januar 2018 et forslag, der reducerer momsforpligtelser og efterlevelsesomkostninger for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder særligt virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 100.000 EUR.

Ifølge Kommissionen har SMV'er fortsat uforholdsmæssigt store efterlevelsesomkostninger på momsområdet, samtidig med at det nuværende momssystem skaber negative konkurrenceforvridninger i EU og i de nationale markeder, bl.a. fordi de enkelte EU-landes gældende momsfratagelser (dvs. fritagelse fra at skulle betale moms, men ikke nødvendigvis fritagelse fra øvrige momsforpligtelser som fx registrering, indberetning af moms og udstedelse af fakturaer) til gavn for SMV'er i dag kun er tilgængelige for virksomheder, der er etableret i det pågældende EU-land, og ikke for SMV'er, der opererer fra andre EU-lande.

Forslaget består af fire elementer: i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfratagelsestærskler, som afgør, hvilke virksomheder, der kan gøre brug af momsfratagelsen i de enkelte EU-lande, ii) Indførelse af momsfratagelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland, iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider momsfratagelsesgrænsen, og iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder.

Formandskabet sigter aktuelt efter at opnå politisk enighed om sagen på det kommende ECOFIN, men det er uklart om det vil være muligt, da nogle EU-lande har anført, at forslaget ikke er færdigbehandlet på teknisk niveau, og endnu ikke er klar til vedtagelse.

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for forslag, som forbedrer det nuværende momssystem og medfører administrative lettelser for små virksomheder samt lige konkurrencevilkår i det indre marked. Regeringen støtter en løsning på linje med det aktuelle kompromisforslag.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2018) 21 af 18. januar 2018 fremsat et forslag om ændring af direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) for så vidt angår særordningen for små virksomheder¹.

Forslaget er en del af Kommissionens momshandlingsplan, der blev præsenteret 7. april 2016, og supplerer to andre initiativer, som følger af momshandlingsplanen: i) e-handelsforslaget, som indebærer at virksomheder via en såkaldt One Stop Shop (OSS) kan foretage deres momsindberetninger via ét enkelt EU-land i stedet for i samtlige EU-lande, hvor de har et marked (dette forslag blev vedtaget i Rådet 5. december 2017), og ii) forslaget om det endelige momssystem, som bl.a. indebærer,

¹ Ifht. EU-definitionen er en virksomhed *lille*, hvis den har mindre end 50 ansatte og en samlet årlig omsætning, der ikke overstiger 10 mio. EUR. En virksomhed tilhører kategorien *mellemstor*, hvis den beskæftiger 50-249 ansatte og har en årlig omsætning, der ikke overstiger 50 mio. EUR, eller en årlig samlet balance, der ikke overstiger 43 mio. EUR.

at varer i endnu højere grad er momspligtige i forbrugslandet (dette forslag behandles fortsat i Rådets arbejdsgruppe).

For mindre virksomheder er momsforpligtelserne og efterlevelsedomkostningerne relativt store. Momsdirektivet indeholder en vis grad af fleksibilitet, som allerede i dag i nogle EU-lande er omsat til særlige lempelige vilkår, der letter byrderne for SMV'er. EU-landene har i dag bl.a. mulighed for at momsfritage SMV'er med en årlig omsætning under en vis national fastsat momsfritagelsestærskel. Ligeledes kan EU-landene forenkle momsforpligtelserne for udvalgte virksomheder, fx kan de give SMV'er adgang til forlængede afregningsperioder (fx kvartalsvis i stedet for månedlig momsafregning). I Danmark er der sammenfald mellem grænsen for momsfritagelse og grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser, således at virksomheder, der fritages fra at betale moms, også fritages fra øvrige momsforpligtelser, herunder momsregistrering. I de øvrige EU-lande er der ikke nødvendigvis sammenfald mellem grænsen for momsfritagelse og grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser. Der vil således være virksomheder, som er fritaget fra moms, men som samtidig skal efterleve øvrige momsforpligtelser, herunder fx registrering, indberetning af omsætning og pligt til at udstede fakturaer. Trods disse muligheder, peger Kommissionen på, at SMV'er fortsat har uforholdsmæssig store efterlevelsedomkostninger på momsområdet.

Kommissionen anfører desuden, at det nuværende momssystem skaber konkurrenceforvridninger i EU. De nationale momsfritagelser og forenklinger er i det gældende momssystem alene tilgængelige for virksomheder etableret i det pågældende EU-land, hvilket har negativ indvirkning på konkurrencesituationen for virksomheder, der er etableret i et andet EU-land, men har omsætning i det samme marked. Kommissionen anfører, at konkurrencesituationen vil blive forværret yderligere ved indførelse af det endelige momssystem, i hvilket varer i højere grad er momspligtige i forbrugslandet. Det vil således betyde, at SMV'ers adgang til momsfritagelser i andre lande vil have større betydning end i dag.

I de enkelte nationale markeder opstår der som resultat af såkaldte "tærskel-effekter" konkurrenceforvridninger. Tærskel-effekterne indebærer, at SMV'er for at undgå at overskride momsfritagelsestærsklen eller grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser i hjemlandet ikke udnytter deres vækstpotentiale.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at der er behov for en revision af momsforpligtelserne i det gældende momsdirektiv for så vidt angår små virksomheder.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag af 18. januar 2018 har til formål at skabe en moderne, forenklet ordning, som reducerer momsforpligtelser og efterlevelseseomkostninger for SMV'er.²

Kommissionens forslag består af fire elementer

- i. Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfritagelsestærskler
- ii. Indførelse af momsfritagelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland
- iii. Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen
- iv. Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Ad i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfritagelsestærskler

I dag kan EU-landene momsfritage virksomheder, hvis omsætning ikke overstiger en national vedtaget momsfritagelsestærskel. Virksomheder, hvis omsætning ligger under den pågældende nationale tærskel, er således ikke forpligtet til at opkræve moms af deres salg. I Nederlandene og Spanien har man ikke indført en momsfritagelsestærskel, og samtlige virksomheder uanset størrelse er således momspligtige i disse to lande. Blandt de øvrige EU-lande ligger den fastsatte momsfritagelsestærskel mellem ca. 3.000 EUR i Sverige og ca. 100.000 EUR i Storbritannien. I Danmark er momsfritagelsestærsklen 50.000 DKK (ca. 6.700 EUR).

For at sikre, at fritagelsesområdet er begrænset til små virksomheder og for at begrænse de eventuelle forvridende effekter af momsfritagelserne, foreslår Kommissionen at indføre en øvre grænse for momsfritagelsestærsklen på 85.000 EUR (ca. 630.000 DKK). I dag er det alene momsfritagelsestærsklen i Storbritannien, som overstiger denne foreslåede øvre grænse.

Kommissionens forslag indebærer desuden mulighed for, at EU-landene kan fastsætte forskellige momsfritagelsestærskler for forskellige sektorer på grundlag af objektive kriterier.

Ad ii) Indførelse af momsfritagelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland

I dag gælder de nationale momsfritagelsestærskler kun for de virksomheder, som er etableret i det pågældende land. Det betyder, at momsfritagelsestærsklen på 50.000 DKK i Danmark kun omfatter virksomheder, som er etableret i Danmark. Virksomheder, som er etableret i et andet EU-land, kan således ikke benytte den nævnte momsfritagelse i Danmark. Der kan derfor opstå situationer, hvor en udenlandsk virksomhed er momspligtig ved sit salg i Danmark, mens en dansk virksomhed af samme størrelse ikke er momspligtig ved sit salg i Danmark.

² Kommissionens forslag omfatter reelt ikke samtlige SMV'er, men derimod kun de mindre virksomheder.

Kommissionen foreslår derfor, at momsfritagelserne i de enkelte EU-lande skal gælde for alle berettigede virksomheder i EU, uanset om de er etableret i det EU-land, hvor de har deres omsætning, eller i et andet EU-land.

For at undgå misbrug af ordningen er en virksomhed alene berettiget til momsfrigivelse i et andet EU-land, end det, hvori den er etableret, hvis

- virksomhedens samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 100.000 EUR, og
- virksomhedens årlige omsætning i EU-landet, der giver momsfrigivelsen, ikke overstiger den nationale momsfrigivelsestærskel i det pågældende EU-land.

Det betyder, at en virksomhed, som er etableret i et andet EU-land end Danmark og har en samlet omsætning i EU, som ikke overstiger 100.000 EUR, kan momsfritages i Danmark, indtil virksomhedens årlige omsætning i Danmark overstiger den danske momsfrigivelsestærskel på 50.000 DKK.

I dag er virksomheder, som er etableret i Danmark, og hvis samlede omsætning ikke overstiger 50.000 kroner, fritaget fra moms og fra momsregistrering samt øvrige momsforpligtelser som indberetning af moms og fakturering. I andre EU-lande er momsfrigivelsestærsklen og momsregistreringstærsklen ikke nødvendigvis sammenfaldende.

Iht. Kommissionens forslag skal virksomheder, der ønsker at gøre brug af andre EU-landes momsfritagelser for små virksomheder, registrere sig til skattemyndighederne i hjemlandet, i hvilket de tillige skal indberette oplysninger om deres omsætning i de relevante EU-lande. Disse oplysninger skal automatisk udveksles med myndighederne i de øvrige EU-lande. Det betyder konkret, at danske virksomheder, der ønsker at benytte momsfritagelser i andre EU-lande, skal registrere sig hos de danske skattemyndigheder og oplyse dem om omsætninger mv. for at få adgang til at benytte momsfritagelserne i de øvrige EU-lande.

Ad iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen

Kommissionen foreslår at indføre en overgangsordning, som indebærer, at virksomheder, hvis omsætning alene i et enkelt kalenderår overstiger en national momsfrigivelsestærskel med op til 50 pct., fortsat kan gøre brug af momsfrigivelsen i det pågældende år og land.

Ad iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Det gældende momsdirektiv giver de enkelte EU-lande mulighed for nationale særordninger, som kan forenkle momsforpligtelser for fx SMV'er, herunder ved at fritage disse fra momsregistrering, indberetning af moms og fakturering. Mange elementer i de nationale særordninger varierer væsentligt på tværs af EU.

De nationale særordninger, som gælder i de enkelte EU-landene i dag, er i vid udstrækning alene tilgængelige for virksomheder, som er etableret i landet. Det betyder, at små virksomheders adgang til forenklinger i et konkret land afhænger af, om virksomheden er etableret i det pågældende land.

Mhp. at tilvejebringe en vis harmonisering af reglerne foreslår Kommissionen obligatoriske forenklinger på momsområdet for alle virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 2 mio. EUR. Dvs. at forenklingerne som noget nyt vil skulle gælde for alle små virksomheder, uanset om virksomheden er etableret i det pågældende land eller ej.

De foreslåede forenklinger, som skal gælde på tværs af EU-landene, indebærer bl.a., at afgiftsperioderne forlænges, således at omfattede virksomheder i udgangspunktet alene skal afregne moms én gang om året. Forenklingerne indebærer tillige bl.a. lettere registrering og enklere regnskabsføring, herunder fritagelse fra forpligtelsen til at udstede fakturaer.

Formandskabets kompromisforslag

Kommissionens forslag har været behandlet i Rådets arbejdsgruppe. I forlængelse heraf har det rumænske formandskab fremsat et kompromisforslag, som indebærer følgende:

Ad i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfrigørelsestærskler

Kompromisforslaget fastholder en øvre grænse for den nationale momsfrigørelsestærskel på 85.000 EUR.

Ad ii) Indførelse af momsfrigørelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland

Kompromisforslaget fastholder, at momsfrigørelsen skal gælde for alle berettigede virksomheder i EU, og at en virksomhed er berettiget, indtil virksomhedens samlede årlige omsætning i EU overstiger 100.000 EUR, og indtil virksomhedens årlige omsætning i EU-landet overstiger den nationale momsfrigørelsestærskel.

Også iht. kompromisforslaget har virksomheder, der ønsker at gøre brug af andre EU-landes momsfrigørelser for små virksomheder, pligt til registrering og indberetning af omsætning i deres hjemland.

Ad iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen

Ifølge kompromisforslaget gælder overgangsordningen alene for virksomheder, hvis omsætning alene i et enkelt kalenderår overstiger den nationale momsfrigørelsestærskel med op til 10 pct. eller 25. pct. EU-landene afgør selv, hvilken af de to tærskler, der skal gælde nationalt. Begge udsvingstærskler vil indebære en mere restriktiv adgang til momsfrigørelse ift. Kommissionens oprindelige forslag.

Ad iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Ifølge kompromisforslaget gælder de forenkledede momsforpligtelser alene virksomheder, som er berettiget til momsfrigørelsen (dvs. der har en omsætning, som i hele

EU er under 100.000 EUR, og som i det enkelte land ligger under den nationale momsfrigtagelsestærskel), og således ikke virksomheder, der ikke er berettiget til momsfrigtagelse, selv om deres samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 2 mio. EUR. Endvidere er de fleste krav om forenklinger i det væsentligste gjort frivillige, således at EU-landene selv afgør, hvilke forenklinger de vil indføre. Kompromisforslaget indebærer således en mere restriktiv adgang til forenklinger end Kommissionens oprindelige forslag, men i kraft af den udvidede adgang til momsfrigtagelse for SMV'er på tværs af grænserne som følger af både Kommissionens forslag og kompromisforslaget, vil adgangen til momsforenklinger ligeledes udvides sammenlignet med de gældende regler i dag.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har 11. september 2018 udtalt sig om Kommissionens forslag, hvortil der var bred tilslutning.

For en gengivelse af betænkningen fra ordføreren i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg henvises der til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018.

5. Nærhedsprincippet

Administrative forenklinger og harmonisering af momsreglerne kan alene opnås ved fælles regulering. Regeringen vurderer derfor, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018 for en nærmere beskrivelse af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Momsområdet er EU-harmoniseret, og implementeringen af de fælles EU-regler findes i den danske momslov samt i momsbekendtgørelsen.

I henhold til de gældende danske regler er *alle* virksomheder, hvis årlige momspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr., momsfritaget og fritaget for at blive momsregistreret, hvis de er etableret i Danmark, uanset i hvilke EU-lande, de har deres omsætning.³ Sælger en sådan virksomhed varer eller ydelser, som er momspligtige i et andet EU-land, skal virksomheden som udgangspunkt momsregistreres dér.

I den danske momslov har man omsat fleksibiliteten i momsdirektivet til en række forenklinger. Således skal virksomheder i Danmark, som har momspligtige leverancer for under 5 mio. kr. årligt, afregne moms hvert halve år, mens virksomheder i Danmark, som har momspligtige leverancer for mellem 5 og 50 mio. kr. årligt, skal afregne moms kvartalsvis (øvrige virksomheder afregner månedsvis). Derudover er

³ I Danmark gælder desuden to særlige momsfrigtagelser: 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, og 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af visse af kunstnerens egne kunstgenstande, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr.

små virksomheder, hvis omsætning ligger under momsfrigtagelsestærsklen, fritaget fra bl.a. momsregistrering og indberetning af moms.

Forslaget vil kræve, at den danske momsfrigtagelsestærskel (momsregistreringsgrænsen) på 50.000 kr. for små virksomheder gøres tilgængelig for berettigede virksomheder, der er etableret i andre EU-lande. Disse virksomheder vil desuden blive side-stillet med danske virksomheder i relation til øvrige forenklinger på momsområdet for små virksomheder.

Forslaget vil endvidere kræve, at der indføres visse momsforpligtelser, herunder registrering og indberetning af omsætning, for små danske virksomheder, der ønsker at benytte momsfrigtagelser i andre EU-lande.

Derudover kræver forslaget, at der indføres en overgangsordning, hvorefter momsfrigtagelsestærsklen på 50.000 kr. under visse betingelser kan overskrides.

Det vurderes på denne baggrund, at en vedtagelse af forslaget vil kræve ændring af den danske momslov og eventuelt momsbekendtgørelsen.

Hvis man i Danmark fortsat vil anvende forenklinger for SMV'er, herunder fx fritagelse fra pligt til at udstede fakturaer, vil sådanne ordninger omfatte små, berettigede virksomheder fra andre EU-lande og tillige kræve ændring af den danske momslov.

For uddybende gennemgang af forslagens konsekvenser for dansk ret henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Muligheden for at udenlandske virksomheder med omsætning under den danske momsfrigtagelsesgrænse på 50.000 kr. ikke længere vil skulle registrere sig for moms, skønnes med væsentlig usikkerhed at medføre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. årligt.

Overgangsordningen, som i kompromisforslagets udgave indebærer, at en række virksomheder vil kunne anvende momsfrigtagelsen i kalenderår, hvor deres omsætning overstiger den nationale momsfrigtagelsestærskel med op til 25 pct., skønnes med nogen usikkerhed at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 5 mio. kr.

Til brug for udvekslingen af oplysninger om virksomheders salg på tværs af landegrænser forventes det, at der skal udvikles et it-system, som bl.a. kan indeholde og udveksle oplysninger om salg og omsætning i de respektive EU-lande. På det foreliggende grundlag vurderes det, at systemudvikling og -implementering i Danmark vil medføre administrative omkostninger på i alt 71,6 mio. kr. Forslaget forventes implementeret i løbet af en 2-årig periode. Systemudviklingen medfører udgifter i løbet af udviklingsperioden samt en 8-årig afskrivningsperiode ved idriftsættelse

som følge af forventet nyudvikling. Hertil medfører forslaget årlige driftsudgifter samt udgifter primært til vejledning og kontrol på ca. 5,5 mio. kr. i Danmark fra ikrafttrædelse.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

I det omfang forslaget bidrager til udligning af konkurrencesituationen mellem virksomheder, som er etableret i forskellige EU-lande, men som har omsætning i det samme marked, har dette positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samtidig vil en mulig reduktion af tærskel-effekten som følger af indførelsen af en overgangsordning bidrage til, at små, berettigede virksomheder i højere grad udnytter deres vækstpotentiale, hvilket tillige har positive samfundsøkonomiske effekter.

Muligheden for, at danske virksomheder kan anvende de nationale fritagelsesgrænser i andre EU-lande øger omsætning og indtjening ved salg til private forbrugere i andre EU-lande og medfører en samfundsøkonomisk gevinst.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at Kommissionens forslag både medfører administrative lettelse og administrative byrder (dvs. både positive og negative administrative konsekvenser) for erhvervslivet. Det vurderes dog samlet, at forslaget potentielt vil kunne medføre væsentlige administrative lettelse, dvs. over 4 mio. kr. årligt, for de mindre danske virksomheder.

De positive effekter begrænses væsentligt med kompromisforslaget, som indsnævrer antallet af virksomheder, der har adgang til de forenklede momsforpligtelser. Ifølge kompromisforslaget gælder de forenklede momsforpligtelser alene virksomheder, som er berettiget til momsfrigtagelsen og ikke alle virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 2 mio. EUR.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018 for en nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at være positivt indstillede over for kompromisforslaget, herunder at afsnittet om obligatorisk indførelse af forenklede momsforpligtelser for de såkaldte ikke-fritagne virksomheder med en samlet årlig omsætning op til 2 mio. EUR er udgået. Nogle EU-lande har dog anført, at forslaget ikke er færdigbehandlet på teknisk niveau, og endnu ikke er klar til vedtagelse.

Nogle EU-lande har været skeptiske over for visse dele af forslaget, herunder momsfrigagne virksomheders registrering og indberetninger i forbindelse med anvendelsen af andre EU-landes fritagelsesgrænse.

Nogle EU-lande har desuden været kritiske over for kompromisforslaget, herunder ift. den øvre grænse for de nationale momsfratagelsestærskler samt ift. procentsatserne i overgangsordningen for momsfratagne virksomheder.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for forslag, som mindsker konkurrenceforvridninger inden for EU og medfører administrative lettelser på momsområdet for små virksomheder. Regeringen er derfor positiv over for, at virksomheder etableret i Danmark kan gøre brug af de nationale momsfratagelser i andre EU-lande.

Regeringen lægger endvidere generelt vægt på, at der skal være en balance mellem på den ene side hensynet til, at det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark, og på den anden side hensynet til myndighedernes mulighed for at føre kontrol. I den forbindelse er regeringen tilfreds med, at små virksomheder, hvis momspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr., og som ikke har momspligtige leverancer i andre EU-lande fortsat ikke påføres administrative byrder i form af registrering og årlige indberetninger/angivelser over omsætning.

Regeringen kan endvidere støtte, at virksomheder, som ikke udelukkende sælger varer eller ydelser i hjemlandet, og ønsker at gøre brug af momsfratagelser for små virksomheder i andre EU-lande, skal registrere sig til skattemyndighederne i hjemlandet, i hvilket de tillige skal indberette oplysninger om deres omsætning i de relevante EU-lande, idet dette skal medvirke til at sikre balancen mellem administrative lettelser og kontrol.

Regeringen er tilfreds med, at små ikke-momsfratagne virksomheder med en opsætning på op til 2 mio. EUR ikke skal indrømmes længere afgiftsperioder, idet mindre hyppig indberetning af moms vil forringe myndighedernes kontrolmuligheder og øge risikoen for momssvig.

Regeringen kan samlet set støtte en løsning på linje med det aktuelle kompromisforslag.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 15. februar 2018, mens et revideret grund- og nærhedsnotat er oversendt 3. december 2018. Et samlenotat om sagen blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 2. maj 2019.

Dagsordenspunkt 2: Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes 14. juni 2019 at godkende en fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen. Aktuelt foregår der et arbejde med at styrke bankunionen i den udvidede eurogruppe (uformelle møder for finansministrene fra alle EU-lande undtagen UK), herunder arbejde på en køreplan for etablering af en fælles indskyderforsikringsordning (EDIS). Forskellige modeller for styrkelse af bankunionen og EDIS har i 1. halvår af 2019 været drøftet i en højniveaugruppe, som forventes at afrapportere i juni 2019. Det er endnu uklart, om gruppen vil lægge op til nye beslutninger til styrkelse af bankunionen, herunder vedr. EDIS. Der ventes ikke lagt op til nye beslutninger om bankunionen på ECOFIN. Fremskridtsrapporten er endnu ikke fremlagt. Fra dansk side forventer man at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning.

2. Baggrund

Bankunionen består af et fælles tilsyn (SSM – Single Supervisory Mechanism) i regi af Den Europæiske Centralbank, ECB, samt en fælles afviklingsmyndighed (SRM – Single Resolution Mechanism), herunder en sektorfinansieret afviklingsfond (SRF – Single Resolution Fund). Kun eurolande deltager aktuelt i bankunionen, mens ikke-eurolande kan vælge at deltage.

EU-landene arbejder aktuelt på at styrke bankunionen, herunder gennem yderligere tiltag til at styrke bankers robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser samt etablering af en sektorfinansieret fælles indskyderforsikringsordning (EDIS – European Deposit Insurance Scheme). ECOFIN vedtog 17. juni 2016, at politiske drøftelser om EDIS først indledes, når der er sket tilstrækkelige fremskridt med tiltag til at reducere risici i banksektoren.

På det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 besluttede man at nedsætte en højniveauarbejdsgruppe, som i juni 2019 ventes at komme med forslag til, hvorledes der kan opnås fremskridt henimod etableringen af EDIS sammen med andre tiltag til at styrke bankunionen, herunder yderligere tiltag til at styrke bankers robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser (risikoreduktionstiltag). EDIS vil alene omfatte bankunionens deltagerlande, mens risikoreduktionstiltag som udgangspunkt vil gælde for alle EU-lande og ikke kun for lande i bankunionen.

Rådets formandskab ventes forud for ECOFIN 14. juni 2019 at fremlægge en fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen.

3. Formål og indhold

Højniveauarbejdsgruppen vedr. EDIS

Højniveauarbejdsgruppen har drøftet EDIS og styrkelse af bankunionen generelt i 1. halvår 2019 og skal rapportere til udvidet eurogruppe i juni 2019. Det er endnu uklart, om der vil blive lagt op til nye beslutninger til styrkelse af bankunionen,

herunder EDIS, i juni 2019. Drøftelserne om styrkelse af bankunionens ventes at fortsætte i 2. halvår 2019.

Højniveauarbejdsgruppen har bl.a. drøftet følgende emner, som muligvis vil indgå i en styrkelse af bankunionen:

- **Fælles indskydergaranti, EDIS:** Det drøftes, om EDIS skal udgøre en tredje søjle i bankunionen udover SSM og SRM. Der arbejdes på en køreplan for at kunne starte politiske drøftelser om EDIS.
- **Rammer for afvikling og insolvens:** Det drøftes, om bankunionens rammer for afvikling af nødlidende banker skal styrkes, herunder rammerne for at yde likviditet ifm. restrukturering af nødlidende banker. Det skal ses i lyset af, at nødlidende banker umiddelbart under og efter en restrukturering kan have et behov for likviditet, som ikke kan dækkes alene af markedsfinansiering. Styrkede rammer for afvikling kan muligvis også indebære en ændring af Kommissionens retningslinjer ('bankmeddelelsen' fra 2013) vedr. statsstøtte til banker, herunder for at sikre konsistens mellem dels de fælles EU-regler (direktivet for alle EU-lande om genopretning og afvikling af nødlidende banker, BRRD (Bank Recovery and Resolution Directive), samt SRM-forordningen) og de nationale insolvensregler, særligt mht. at sikre, at omkostningerne ved nødlidende banker bæres af bankerne selv og deres interessenter (bail-in).⁴ Dette arbejde kan også indebære forslag om tilpasning af nationale insolvensrammer for at sikre konsistent behandling af nødlidende banker, hvad enten de håndteres under de fælles EU-regler eller under nationale insolvensregler.⁵ Disse tiltag vil i udgangspunktet gælde for alle EU-lande, ikke kun inden for bankunionen.
- **Regulering af statseksponeringer og sikkert aktiv:** Det drøftes, om den nuværende regulering af bankers beholdninger af statsobligationer ('statseksponeringer') skal ændres i retning af en mere risikobaseret tilgang. Bankers statseksponeringer opnår i dag en særbehandling i reguleringen, hvor der som hovedregel ikke er krav til bankerne om kapital til at modstå tab på statseksponeringerne eller grænser for, hvor store statseksponeringerne må være. I sammenhæng hermed drøftes, om der bør etableres et såkaldt sikkert aktiv ('safe asset'), dvs. et finansielt aktiv med lav risiko, som bankerne kan investere i som et alternativ til statseksponeringer mod deres hjemland. En reform af reguleringen af statseksponeringer vil i udgangspunktet gælde for alle EU-lande.
- **Home-host-balance:** Det drøftes, om balancen mellem kompetencer til tilsyns- og afviklingsmyndigheder i hjemlande ('home' – det land hvor en bank er hjemmehørende) og værtslande ('host' – det land hvor en bank har et

⁴ Under de fælles EU-regler stilles der krav om nedskrivning af aktionærer og kreditorer svarende til mindst 8 pct. af en nødlidende banks passiver (bail-in), inden der kan gøres brug af afviklingsfond og evt. midlertidige statslige midler i form af lån. Kommissionens bankmeddelelse, som fastlægger rammerne for byrdefordeling (bail-in) ifm. statsstøtte under nationale insolvensregler (dvs. uden for de fælles EU-regler), indeholder ikke krav om bail-in i samme omfang.

⁵ Håndtering under de fælles EU-regler forudsætter, at en afviklingsmyndighed (i bankunionen SRB) vurderer, at afvikling af banken er i offentlighedens interesse. Er det ikke tilfældet skal banken håndteres under nationale insolvensregler.

datterselskab eller en filial) er den rette eller skal ændres i retning af færre beføjelser til værtslandet og flere til hjemlandet. Det kan fx vedrøre kompetencer ift. tilsyn og regulering af bankers kapital og likviditet. Reguleringen indeholder generelt en balance: På den ene side er der et hensyn til at finansielle koncerner, inkl. deres udenlandske datterselskaber og filialer, er underlagt ens regler i både hjem- og værtslande på tværs af EU, herunder inden for bankunionen. På den anden side er der et hensyn til at værtslandet har indflydelse på tilsyn og regulering, som har betydning for finansiell stabilitet i det pågældende land, og derfor i et vist omfang kan fastsætte specifikke regler for datterselskaber og filialer. Det drøftes i sammenhæng hermed, om en styrkelse af bankunionen bør indebære mere ensartede (harmoniserede) fælles EU-regler, herunder inden for bankunionen. Ændringer af home-host-balancen vil i udgangspunktet omfatte alle EU-lande.

- **Gennemførelse af allerede vedtagne tiltag:** Styrkelse af bankunionen har også fokus på gennemførelse af allerede vedtagne tiltag. Det gælder gennemførelse af risikoreduktionspakken (revision af kapitalkrav (CRR/CRD IV) og afviklingsregler (BRRD/SRM-forordningen), hvor der blev opnået politisk enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet i februar 2019, implementering af Rådets handlingsplan vedr. nedbringelse af misligholdte lån i banker (NPL – Non-Performing Loans) samt implementering af Rådets handlingsplan til bekæmpelse af hvidvask (AML – Anti-Money Laundering). Der henvises for uddybning af disse handlingsplaner til separate dagsordenspunkter. Vedtagne tiltag indebærer derudover fokus på bankers opbygning af nedskrivningseggede passiver (NEP) i overensstemmelse med de NEP-krav til bankerne, som aktuelt er under indfasning mhp. at sikre grundlaget for bail-in, samt fokus på bankers nedbringelse af NPL. Med undtagelse af SRM-forordningen vil disse tiltag gælde for alle EU-lande.

Status for tekniske drøftelser om EDIS

Det er endnu uklart, hvad der vil kunne opnås enighed om fsva. betingelser for etablering, udformning og indfasning af EDIS.

EDIS drøftes aktuelt på teknisk niveau i Rådet, hvor der i 1. halvår 2019 har været afholdt ét arbejdsgruppemøde, da man har afventet udfaldet af drøftelserne i høj-niveaugruppen. Man drøfter forskellige modeller for en mulig indledende fase af EDIS, jf. tabel 1. Fælles for alle de drøftede modeller er, at der i en mulig indledende fase af EDIS alene ydes *likviditetsstøtte* og ikke *tabsdeling*. Både likviditets- og tabsdækning er en del af Kommissionens 2015-forslag.

Tabel 1**Fælles indskydergarantiordning i bankunionen (EDIS) – mulige modeller for indledende likviditetsfase**

Model	Genforsikring (Reinsurance)	Hybrid model	Obligatorisk långivning (Mandatory lending)
Beskrivelse	Foreslået af Kommissionen i meddelelse fra 2017 System af fælles fond (DIF) og nationale DGS'er (fonde)	Foreslået af østrigske formandskab i 2. halvår 2018 System af fælles fond og nationale fonde. Kombinerer genforsikring og obligatorisk långivning	Drøftet under bulgarske formandskab i 1. halvår 2018 Kan udformes som a) netværk af nationale fonde, b) central styring af obligatorisk långivning mellem fonde, men ingen fælles fond, c) central styring og central fond med nationale afdelinger
Støtte	Mulig likviditetsstøtte fra fælles fond øges gradvist. Pågældende national fond bruges først, dernæst fælles fond. Ingen deling af tab	Likviditetsstøtte. Pågældende national fond bruges først, dernæst fælles fond og til sidst obligatorisk långivning fra alle nationale fonde. Ingen deling af tab	Likviditetsstøtte via obligatoriske lån mellem nationale fonde/afdelinger i fælles fond, evt. loft på lån. Pågældende national fond bruges først, dernæst andre nationale fonde/afdelinger. Ingen deling af tab

Kilde: Egen tilvirkning på baggrund af papir fra det østrigske formandskab (formandskab i 2. halvår 2018).

Et udestående spørgsmål er, om man efter en mulig første fase med likviditetsdækning skal gå over til fuld risikodeling mellem deltagerlandene banker, hvor der etableres en egentlig fælles indskydergaranti, som både kan dække likviditet og tab.

Fælles offentlig bagstopper for afviklingsfonden, SRF

I december 2018 godkendte man på det udvidede eurotopmøde en rammeaftale for udformning af den fælles offentlige bagstopper for den sektorfinansierede afviklingsfond SRF. Bagstopperen skal som sidste udvej kunne låne til SRF til at håndtere nødlidende banker, men først når aktionærer og kreditorer i bankerne har taget tab (bail-in) og SRF er tom. Lån fra bagstopperen til SRF skal altid tilbagebetales (såkaldt finanspolitisk neutralitet).

Eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM, skal bruges som bagstopper. Ikke-eurolande deltager ikke i ESM. Der er lavet en supplerende løsning, så ikke-eurolande, der vælger at deltage i bankunionen, kan deltage i bagstopperen på ligeværdige vilkår med eurolande ved at stille kreditter til rådighed for SRF parallelt med ESM.

Bagstopperen skal senest være etableret i 2024. Den kan etableres før 2024, såfremt der er sket tilstrækkelig fremskridt med risikoreduktion. Der skal træffes politisk beslutning om evt. tidlig introduktion i 2020.

I 1. halvår 2019 har man drøftet, hvordan rammeaftalen for bagstopperen nærmere skal operationaliseres, herunder en ændring af eurolandenes ESM-traktat mhp. at etablere bagstopperen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om fremskridtsrapporten.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagetets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Tiltag til at styrke bankunionen kan have statsfinansielle konsekvenser. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Tiltag til at styrke bankunionen kan have samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

8. Høringer

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage fremskridtsrapporten til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning. Regeringen støtter generelt arbejdet med at styrke bankunionen, herunder at EDIS etableres i sammenhæng med tiltag til at reducere bankers risiko.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til tidligere forelæggelser vedr. styrkelse af bankunionen, senest ifm. ECOFIN 4. december 2018.

Dagsordenspunkt 3: Opfølgning på G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 8.-9. juni 2019 i Fukuoka, Japan

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

Kommissionen og det rumænske EU-formandskab ventes at afrapportere fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer i Fukuoka, Japan, 8.-9. juni 2019.

2. Baggrund

Fra EU's side ventes man i den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer i Fukuoka, Japan, 8.-9. juni 2019 bl.a. at lægge vægt på følgende:

- *Afmatningen i den globale vækst flader ud, men der er fortsat negative risici til vækstudsigterne. At løse handelskonflikter bør være højeste prioritet. Yderligere økonomisk afmatning vil kræve en rettidig, differentieret og balanceret sammensætning af politiktiltag. Lande med finanspolitisk råderum og store betalingsbalanceoverskud kan fremme investeringer. Lande med høje gælds-niveauer bør fortsat genopbygge finanspolitiske buffere. Alle lande bør fremme implementering af yderligere strukturelle reformer, der sikrer langsigtet og inklusiv vækst.*
- *EU ventes fortsat at lægge vægt på en åben og regelbaseret global økonomi samt et inklusivt multilateralt handelssystem med WTO i centrum. Det internationale samarbejde skal håndtere de grundlæggende årsager til de igangværende handels-spændinger ved at sikre lige konkurrencevilkår for handel, investeringer og intellektuelle rettigheder. EU ventes at støtte arbejdet med modernisering af WTO.*
- *EU ser det som en høj prioritet at finde globale løsninger til beskatning af den digitale økonomi, hvorfor EU ser frem til ambitiøse, fair, effektive og velfungerende globale løsninger hertil og støtter OECD's arbejde med at finde en konsensusløsning i 2020. Mens globale løsninger er foretrukket, ønsker mange lande en midlertidig løsning, som tager forbehold for udviklingen i OECD-arbejdet.*
- *G20-arbejdet til sikring af skattegennemsigtighed bør intensiveres, herunder ved at overveje obligatoriske indberetningsregler for skatterådgivere, opdatere OECD's liste over ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner og overveje defensive tiltag, samt ved nøje at overvåge landenes implementering af tilsagn i forhold til BEPS og de internationalt aftalte standarder for automatisk informations-udveksling. G20 bør også fremme den effektive implementering af internationale standarder vedr. transparens og reelle ejerskab af juridiske personer/arrangementer.*
- *EU ventes fortsat at forpligte sig til at sikre fuld, rettidig og konsistent færdiggørelse og implementering af de aftalte finansielle reformer. For at sikre lige vilkår for banker på globalt plan, og for at understøtte den finansielle stabilitet, bør alle andre store jurisdiktioner implementere aftalen om færdiggørelse af Basel III ("Basel IV") fuld, rettidigt og konsistent.*

- EU ventes at finde det vigtigt, at der fortsat sikres fremskridt i arbejdet med cybersikkerhed, herunder gennem internationalt samarbejde med henblik på at adressere cyberrisici og håndtere udfordringer og risici af teknologiske fremskridt. Der vil fortsat blive arbejdet med global finansiel regulering af kryptovalutaer, herunder de initiativer som allerede er igangsat i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering i overensstemmelse med FATF's (Financial Action Task Force) standarder. FATF opfordres til at fremme den globale implementering af disse initiativer. EU støtter desuden arbejdet i forhold til bæredygtig finansiering.
- EU-landene ventes fuldt ud at støtte et *stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF* i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet. Det er EU-landenes intention at opretholde det nuværende niveau af IMF-ressourcer under forudsætning af tilstrækkelig bred byrdefordeling mellem landene.
- EU-landene ventes at støtte arbejdet i IMF, Verdensbanken og G20 med *at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed i lavindkomstlande* ift. både officielle og private kreditorer.
- EU-landene ventes at genbekræfte deres engagement i at *fremme G20's styrkede dialog med Afrika ("G20 Compact with Africa")*. Implementeringen bør indebære koordineret indsats af udviklingsbanker samt udvidede roller for deltagende internationale organisationer, herunder Verdensbanken, IMF og den Afrikanske Udviklingsbank.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på baggrund af en afrapportering fra Kommissionen og det rumænske EU-formandskab at drøfte udfaldet af G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 8.-9. juni 2019 i Fukuoka, Japan. G20-mødet vil forberede G20-topmødet 28.-29. juni 2019 i Osaka.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne tage Kommissionens og EU-formandskabets af-rapportering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark ventes at kunne tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra G20-mødet til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. internationale møder, herunder ECOFIN's forberedelse af G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 8.-9. juni 2019, blev forelagt Europaudvalget til orientering 9. maj 2019 forud for rådsmødet (ECOFIN) 17. maj 2019.

Dagsordenspunkt 4: Præsentation af Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

På ECOFIN 14. juni 2019 ventes en præsentation af Kommissionens udkast til rådsudtalelser om EU-landenes stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer samt udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019. Kommissionens pakke med udkast til rådsudtalelser og anbefalinger ventes offentliggjort 5. juni 2019. Præsentationen af Kommissionens pakke på ECOFIN ventes efterfulgt af en indledende drøftelse af pakken. Som følge af Kommissionens sene offentliggørelse af pakken ventes Rådet først at vedtage anbefalingerne og rådsudtalelserne på ECOFIN 9. juli.

Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger ventes at fokusere på de mest presserende økonomisk-politiske udfordringer i de enkelte EU-lande som identificeret i Kommissionens landerapporter af 27. februar 2019. De landespecifikke anbefalinger ventes endvidere at have et styrket fokus på investeringsudfordringer i EU-landene sammenlignet med tidligere år.

2. Baggrund

EU-landene fremlægger hvert år senest i april stabilitets- eller konvergensprogrammer (SCP) og nationale reformprogrammer (NRP).

Stabilitets- og konvergensprogrammerne (programmer for henholdsvis eurolande og ikke-eurolande) fremlægger det enkelte lands mål og økonomisk-politiske tiltag vedr. udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål for finanspolitikens langsigtede holdbarhed. Programmerne redegør for landenes planer for overholdelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder efterlevelse af eventuelle henstillinger om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP, samt landenes fremskridt mod deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO). Ikke-eurolande redegør desuden for deres penge- og valutakurspolitik.

De nationale reformprogrammer redegør dels for landenes opfølgning på EU's lande-anbefalinger fra 2018 dels for udviklingen i igangsatte og eventuelle nye tiltag for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens overordnede mål vedr. beskæftigelse, forskning, innovation, energi, uddannelse og social inklusion.

Den 5. juni 2019 ventes Kommissionen at offentliggøre udkast til rådsudtalelser om de nationale reformprogrammer og stabilitets- eller konvergensprogrammer samt udkast til Rådets landespecifikke anbefalinger for 2019. Kommissionens udkast til udtalelser og anbefalinger er bl.a. baseret på landenes programmer og Kommissionens landerapporter af 27. februar 2019, herunder vurderingen af, hvorvidt landene oplever makroøkonomiske ubalancer.

På ECOFIN 14. juni 2019 ventes en præsentation og indledende drøftelse af Kommissionens udkast til anbefalinger og rådsudtalelser. Anbefalinger og udtalelser

vedr. arbejdsmarkeds- og socialpolitik præsenteres og drøftes på EPSCO 13. juni 2019. På baggrund af drøftelserne på EPSCO og ECOFIN hhv. 13 og 14. juni forbereder GAC 18. juni en synteserapport vedr. de overordnede temaer i anbefalingerne og udtalelserne. Synteserapporten ventes at føde ind i drøftelserne og konklusionerne på DER 20.-21. juni. På ECOFIN 9. juli ventes Rådet at vedtage anbefalingerne og rådsudtalelserne for 2019⁶.

Vedtagelse af landespecifikke anbefalinger og udtalelser om landenes nationale reformprogrammer har hjemmel i traktatens artikel 121 stk. 2 og artikel 148, stk. 4. For så vidt angår anbefalinger på baggrund af processen vedr. makroøkonomiske ubalancer, har dette endvidere hjemmel i forordning 1176/2011. Vedtagelse af udtalelse om stabilitets- og konvergensprogrammer har hjemmel i Stabilitets- og Vækstpagtens forordning 1466/97 som senest ændret ved forordning 1175/2011.

3. Formål og indhold

Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger ventes at fokusere på EU-landenes mest presserende økonomisk-politiske udfordringer som identificeret i Kommissionens landerapporter af 27. februar 2019. Landerapporterne blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 12. marts 2019 og ved det fælles samråd med Folketingets Finansudvalg 11. marts 2019 som led i de to udvalgs proces for det nationale semester.

Landerapporterne viste, at flere EU-lande har udfordringer, herunder at 13 lande har makroøkonomiske ubalancer, jf. *bilag 1*. Flere lande er udfordret af høj arbejdsløshed, lav produktivitetsvækst og svag konkurrenceevne. Høj offentlig og privat gæld udfordrer også flere lande, ligesom en række lande fortsat har udfordringer i den finansielle sektor, herunder i form af store beholdninger af misligholdte lån. I nogle lande tynges økonomierne også af ineffektiv offentlig administration og svage institutioner.

Landerapporterne for 2019 havde også et styrket fokus på investeringsudfordringer i de enkelte EU-lande sammenlignet med tidligere år, hvilket også ventes afspejlet i de landespecifikke anbefalinger.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

⁶ Kommissionen offentliggør normalvis pakken med landespecifikke anbefalinger i maj hvert år. Kommissionen har dog meddelt, at offentliggørelsen af pakken med landespecifikke anbefalinger for 2019 udskydes til 5. juni. Det forhindrer i praksis den sædvanlige behandling og godkendelse på ECOFIN i juni, hvorfor godkendelsen af anbefalingerne i år er udskudt til ECOFIN 9. juli 2019.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Kommissionens præsentation og den efterfølgende drøftelse vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det kan have positive samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser, i det omfang en konsistent implementering af landespecifikke anbefalinger bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landenes holdning til Kommissionens udkast til rådsudtalelser om landenes programmer og udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019 kendes endnu ikke.

10. Regeringens generelle holdning

Man kan fra dansk side notere sig præsentationen af Kommissionens pakke med udkast til anbefalinger og rådsudtalelser. Dansk holdning til de landespecifikke anbefalinger, herunder anbefalinger til Danmark, fastlægges efter Kommissionens udkast offentliggøres og frem mod vedtagelsen af de landespecifikke anbefalinger på ECOFIN 9. juli 2019.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens udkast til udtalelser om landenes programmer samt udkast til landespecifikke anbefalinger for 2019 er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om Kommissionens landerapporter for 2019 forud for ECOFIN 12. marts 2019. Landerapporterne for 2019 blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Finansudvalg i forbindelse med samrådet 11. marts 2019 som led i de to udvalgs proces for det nationale semester.

Bilag 1 – EU-Kommissionens konklusion i de dybdegående analyser 2019

EU-lande med makroøkonomiske ubalancer, marts 2019		
Lande	Kategorisering	Beskrivelse af ubalancer
Cypern	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Banksektoren er udfordret af en stor andel misligholdte lån. Relativt høj ledighed og lav potentiel økonomisk vækst.
Italien	Alvorlige ubalancer	Høj offentlig gæld, svag udvikling i produktivitet. Højt niveau af misligholdte lån. Høj ledighed.
Grækenland	Alvorlige ubalancer ¹	Høj offentlig gæld og høj udlandsgæld. Banksektoren er udfordret af en høj andel misligholdte lån. Høj ledighed og lav potentiel økonomisk vækst. <i>¹Er nu ikke længere underlagt et finansielt hjælpeprogram og indgår derfor i overvågningen under det europæiske semester.</i>
Kroatien	Ubalancer ²	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Lav potentiel vækst. <i>²Proceduren er nedtrappet</i> ift. sidste år med henvisning til reduktion af offentlig og privat gæld.
Bulgarien	Ubalancer	Sårbar finansiel sektor samt høj gældsætning og misligholdte lån hos private virksomheder.
Frankrig	Ubalancer	Høj offentlig gæld, lav produktivitetsvækst og svag konkurrenceevne.
Irland	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Dog er landets ubalancer under betydelig forbedring.
Nederlandene	Ubalancer	Stort overskud på betalingsbalancen. Høj privat gæld.
Portugal	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland og lav produktivitetsvækst. Banksektor udfordret af en høj andel misligholdte lån.
Spanien	Ubalancer	Høj offentlig og privat gæld til ind- og udland. Høj ledighed.
Sverige	Ubalancer	Høj og voksende gæld blandt husholdningerne. Overvurderede boligpriser.
Tyskland	Ubalancer	Højt og vedvarende overskud på betalingsbalancen som følge af lavt investeringsniveau i den private og offentlige sektor.
Rumænien	Ubalancer ³	Forværret konkurrenceevne samt stigende betalingsbalanceunderskud som et resultat af lempelig finanspolitik samt ustabil erhvervs klima. <i>³Proceduren er optrappet</i> ift. sidste år bl.a. med henvisning til forværret konkurrenceevne i lyset af lempelig finanspolitik.

Dagsordenspunkt 5: En ren planet for alle: En strategisk og langsigtet vision for en klimaneutral økonomi

KOM(2018)773

1. Resume

Kommissionen har 28. november 2018 offentliggjort en meddelelse om europæisk strategisk langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi.

Kommissionens udspil har til hensigt at sætte en retning og skabe en vision for, hvordan EU på lang sigt skal gennemføre en grøn omstilling på linje med Parisaftalen. Udspillet skal samtidig fungere som et analytisk grundlag for fremtidige politiske drøftelser ved at fremvise forskellige scenarier for EU frem mod 2050. Kommissionen lægger op til, at udspillet skal danne rammen for den langsigtede lavemissionsstrategi, som EU skal levere til FN's rammekonvention om klimaforandringer, UNFCCC, i henhold til Parisaftalen senest i 2020.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Klimaforskningen viser, at verden skal nå en balance mellem udledninger og optag af drivhusgasser i midten af århundredet, hvis man fortsat skal have en mulighed for at nå Parisaftalens langsigtede temperaturmål. Derfor vil regeringen arbejde for, at Danmark og EU når netto-nuludledning senest i 2050. Regeringen finder, at det er vigtigt, at EU er med til at lede vejen og viser, at udviklingen mod et klimaneutralt samfund går hånd i hånd med en konkurrencedygtig økonomi, der understøtter vækst og beskæftigelse.

På ECOFIN 14. juni ventes en drøftelse af Kommissionens meddelelse med særlig fokus på økonomiske og finansielle aspekter.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd opfordrede 22. marts 2018 Kommissionen til senest i første kvartal 2019 under hensyntagen til de nationale planer at fremlægge et forslag til en strategi for langsigtet reduktion af drivhusgasemissioner i EU i overensstemmelse med Parisaftalen.⁷

Kommissionen har 28. november 2018 offentliggjort en meddelelse om et udspil til en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (den langsigtede klimastrategi).

Det Europæiske Råd 13.-14. december 2018 opfordrede Rådet til at arbejde på de forskellige dele af meddelelsen. Det Europæiske Råd ville komme tilbage med vejledning ift. den overordnede retning og politiske prioriteter i første halvår 2019 mhp. at EU kunne være klar med en langsigtet strategi i 2020 i tråd med Parisaftalen.

⁷ At Parisaftalen fremgik, at alle parter bør søge at formulere og kommunikere langsigtede udviklingsstrategier for lavemission, og alle parter blev inviteret til senest i 2020 at fremlægge strategier med en tidshorisont for midten af århundredet.

Meddelelsen har siden været drøftet i flere rådsformationer, herunder i miljørådet (20. december 2018 og 5. marts 2019), konkurrenceevnerådet (18. februar 2019), energirådet (4. marts 2019) og rådet for landbrug og fiskeri (14. maj 2019).

Det Europæiske Råd 21.-22. marts 2019 opfordrede Rådet til at intensivere arbejdet med den langsigtede klimastrategi forud for Det Europæiske Råd 20.-21. juni 2019.

3. Formål og indhold

Kommissionens meddelelse

Kommissionens meddelelse sætter retning og skaber en vision for, hvordan EU på lang sigt skal gennemføre en grøn omstilling på linje med Parisaftalen og nå netto-nuludledning i 2050. Meddelelsen er ledsaget af en dybdegående analyse. Meddelelsen har til hensigt at sætte rammen for den langsigtede lavemissionsstrategi, som EU skal levere til FN's rammekonvention om klimaforandring, UNFCCC, i henhold til Parisaftalen senest i 2020.

Udspillet vision er, at EU skal nå netto-nuludledning af drivhusgasser i 2050 (være klimaneutral). Det vil sige, at EU ikke skal udlede flere drivhusgasser, end der optages i 2050. Det fremhæves i udspillet, at EU står over for en stor opgave, som dog samtidig rummer store muligheder for en retfærdig og omkostningseffektiv omstilling til gavn for EU's borgere, virksomheder og økonomi som helhed. Udspillet indeholder syv strategiske byggesten for EU's vej til en klimaneutral økonomi:

1. Maksimering af fordelene ved energieffektivitet, herunder energineutrale bygninger.
2. Maksimering af anvendelsen af vedvarende energi og af elektricitet til fuldt ud at dekarbonisere Europas energiforsyning.
3. Udnyttelse af ren, sikker og forbundet mobilitet.
4. En konkurrencedygtig EU-industri og den cirkulære økonomi som vigtig katalysator for reduktion af drivhusgasemissionerne.
5. Udvikling af en passende intelligent netværksinfrastruktur og sammenkoblinger.
6. Fuld udnyttelse af bioøkonomiens fordele og etablering af vigtige kulstofdræn.
7. Håndtering af de resterende CO₂-emissioner med CO₂-opsamling og -lagring.

Udspillet rummer samtidig et analytisk grundlag for fremtidige politiske drøftelser, der hviler på otte scenarier frem mod 2050. De otte scenarier tager alle udgangspunkt i, at EU's allerede vedtagne politikker og mål frem mod 2030 indfries, hvilket omfatter en revision af EU's emissionshandelssystem, nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner, lovgivning til bevaring af EU's land- og skovdræn, de aftalte 2030-mål om energieffektivitet og vedvarende energi såvel som den foreslåede lovgivning om forbedring af CO₂-effektiviteten for biler og lastvogne. Med disse politikker og mål forventes reduktioner af drivhusgasemissionerne på omkring 45 pct. inden 2030 og omkring 60 pct. inden 2050 ift. 1990.

Der tages i scenarierne frem mod 2050 udgangspunkt i eksisterende og i nogle tilfælde nye løsninger og teknologier, der skal anvendes i større skala og optimeres. Scenarierne har derudover hver sin vægtning af de syv strategiske byggesten og forskellige investeringsbehov.

I de første fem scenarier reduceres drivhusgasudledningerne med ca. 80 pct. i 2050 i forhold til 1990-niveauet med sigte på at holde temperaturstigningerne under 2 grader ift. det førindustrielle niveau i henhold til Parisaftalen. Det sjette scenarie reducerer drivhusgasudledningerne med 90 pct. i 2050 med sigte på Parisaftalens 1,5-gradsmålsætning. De sidste to scenarier sigter på at holde temperaturstigningerne under 1,5 grader med målsætning om netto-nuludledning i 2050. Disse to baseres ligeledes på kendte og i nogle tilfælde nye teknologier samt videreudvikling af teknologiske løsninger, der kræver opskalering samt fokus på forskning og udvikling.

Af meddelelsen fremgår det, at alle scenarierne har det til fælles, at de kræver ambitiøse politiske tiltag og konkrete løsninger, markante offentlige og private investeringer og et massivt fokus på forskning og udvikling af lav- og nulemissionsløsninger. Kommissionen vurderer dog samtidig, at det vil kunne medføre økonomisk vækst i EU, forbedre konkurrenceevnen for europæiske virksomheder og dermed bidrage til jobs og en retfærdig omstilling for EU's borgere.

ECOFIN's drøftelse om økonomiske og finansielle aspekter

ECOFIN ventes 14. juni at drøfte Kommissionens meddelelse med særlig fokus på økonomiske og finansielle aspekter. Drøftelsen baseres bl.a. på en note forberedt i den Økonomisk-politiske Komité 24.-25. april 2019 og i den Økonomisk Finansielle Komité 3.-4. juni 2019.

Drøftelsen ventes bl.a. at fokusere på 1) hvorvidt Kommissionens meddelelse vurderes at sætte den rette retning for EU's langsigtede bidrag til at opfylde Parisaftalens målsætninger 2) hvilken rolle ECOFIN og finansministre bør have ift. en langsigtet strategi for en klimaneutral økonomi, hvordan klima- og miljørisici kan blive integreret i processen for økonomiske og finansielle beslutninger og hvilke prioriteter, der bør reflekteres i det fremadrettede arbejde 3) hvilke foranstaltninger og rammebetingelser der er behov for på EU-plan og nationalt plan for bedst at fremme private investeringer, idet omstillingen først og fremmest vil skulle drives af investeringer i den private sektor og 4) hvordan investeringer i forskning og innovation inden for lav- og nulemissionsteknologi kan intensiveres og koordineres i EU for at fremskynde udviklingen og udbredelsen af innovative løsninger.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har 14. marts 2019 vedtaget en erklæring om den langsigtede klimastrategi, der bl.a. bifalder Kommissionens meddelelse og nævner, at EU kan være i front ift. at skabe vejen for klimaneutralitet ved bl.a. at investere i innovative

teknologiske løsninger og ved at sammentænke forskellige politikområder (energi, industri og forskning mv.), og samtidig sikre en social fair omstilling.⁸

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

I det omfang Kommissionens meddelelse udmøntes i konkrete initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. I det omfang Kommissionens meddelelse udmøntes i konkrete initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. I det omfang Kommissionens meddelelse udmøntes i konkrete initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser. I det omfang Kommissionens meddelelse udmøntes i konkrete initiativer, vil det skulle vurderes, om det vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen vedr. ECOFIN's drøftelse har ikke været i ekstern høring. Kommissionens meddelelse har været i høring i Specialudvalget for Energi-, Forsynings- og Klimapolitik. For høringssvar henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 21. februar 2019 i forbindelse med energi-, forsynings- og klimaministerens forelæggelse 1. marts 2019 forud for rådsmøde (energi) 4. marts 2019 og rådsmøde (miljø) 5. marts 2019.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke uddybende kendskab til andres EU-landes holdninger til indholdet af strategien. Kommissionens meddelelse er blevet drøftet på Det Europæiske Råd 21.-22. marts 2019 med henblik på at give vejledning om den overordnede retning og politiske prioriteter. En gruppe EU-lande, herunder Danmark, arbejdede for, at EU skulle sætte retning mod klimaneutralitet senest i 2050 på linje med Parisaftalens 1,5-gradersmålsætning, mens en anden gruppe EU-lande mente, at det var for tidligt i processen til at fastsætte en sådan målsætning. Det Europæiske Råd

⁸ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0217_EN.pdf

skal drøfte sagen igen 20.-21. juni 2019. Der ventes dog bred enighed om, at ECO-FIN og finansministrene bør spille en helt central rolle i omstillingen, ikke mindst som følge af de makroøkonomiske og budgetmæssige implikationer, men også for at sikre en omkostningseffektiv transition.

10. Regeringens generelle holdning

I forbindelse energi-, forsynings- og klimaministerens forelæggelse i Folketingets Europaudvalg 1. marts 2019 forud for rådsmøde (energi) 4. marts 2019 og rådsmøde (miljø) 5. marts 2019 blev oversendt samlenotat 21. februar med følgende generelle holdning:

Regeringen er overordnet positiv over for Kommissionens udspil. Klimaforskningen viser, at verden skal nå en balance mellem udledninger og optag af drivhusgasser i midten af århundredet, hvis det skal være muligt at holde de globale temperaturer inden for Parisaftalens mål. Derfor finder regeringen det vigtigt, at EU fastlægger et mål om at nå netto-nuludledning senest i 2050. Regeringen finder, at EU skal lede vejen og vise, at udviklingen af et klimaneutralt samfund går hånd i hånd med en konkurrencedygtig økonomi, der understøtter vækst og beskæftigelse, så parterne til Parisaftalen følger med.

Regeringen vil i arbejdet mod netto-nuludledning af drivhusgasser arbejde for at reducere omkostningerne ved klimaindsatser i alle sektorer af økonomien. Dette skal gøres gennem forskning, udvikling og demonstration af innovative og omkostningseffektive teknologier og løsninger samt europæiske politikker, der kan tilskynde til innovation, industrialisering og konkurrence og derigennem reducere omkostningerne. EU's langsigtede strategi skal desuden identificere synergier med andre økonomiske og miljømæssige mål og tiltag samt sætte retning for et markant skift i finansieringsstrømmene mod lav- og nulemissionsteknologier gennem innovative forretnings- og finansieringsmodeller.

Regeringen vil arbejde for, at EU, som en del af en langsigtet klimaindsats, går i spidsen for at fremme en missionsorienteret forsknings- og innovationsindsats. Denne bør bl.a. støtte udvikling af nye teknologier og identificere innovative løsninger, der er nødvendige for at kunne nå den overordnede målsætning om netto-nuludledning, samt reducere omkostningerne af klimatiltag.

Regeringen vil arbejde for en tilpasningsdygtig, fleksibel politisk ramme, der gør det muligt for EU løbende at tilpasse politikker en uforudsigelig fremtid. Regeringen vil arbejde for, at EU's modeller baseres på åbne, gennemsigtige og regelmæssigt opdaterede data, og at omkostningerne ved klimaforandringerne belyses nærmere. Regeringen vil desuden arbejde for, at EU's langsigtede strategi adresserer såvel samfundsøkonomiske omkostninger ved EU's klimaindsats, omkostningerne ved ikke at imødegå klimaforandringerne som potentialer og udfordringer i forhold til at indfri andre globale og europæiske mål.

Regeringen vil arbejde for, at der fastlægges en ramme for, hvordan overgangen til et energisystem fuldt baseret på vedvarende energi kan ske på en omkostningseffektiv måde. Nøgleelementer skal være en effektiv pris på CO₂-udledninger, der kan

anspore investeringer som den centrale drivkraft for en markedsdrevet udnyttelse af vedvarende energi og udfasning af fossile brændstoffer i hele Europa. Regeringen ønsker desuden et mere effektivt indre energimarked, en integreret energiinfrastruktur, regionalt samarbejde og integration af markeder i hele EU, og et fortsat fokus på energieffektivitet i produkter, bygninger, transport og industri.

Regeringen vil arbejde for, at EU fokuserer på at udnytte vedvarende energi optimalt ved at koble sektorer til et mere integreret energisystem. Dette vil kræve et strategisk skifte i retning af den bedst mulige anvendelse af vedvarende energi ved at elektrificere, sikre fleksibilitet på markedet samt koble sektorer til et smartere og mere integreret energisystem. Regeringen vil også arbejde for at øge omfanget af EU's kvotehandelssystem for at skabe et ensartet prissignal på tværs af sektorer og gøre klimaindsatsen mere omkostningseffektiv.

Regeringen vil arbejde for, at EU's langsigtede strategi skal danne grundlag for en målrettet indsats for at mindske udledningerne fra industrien gennem forskning og udvikling af ny teknologi samt øget ressourceeffektivitet gennem cirkulær økonomi.

Regeringen vil arbejde for, at EU skal fremskynde udbredelsen af nulemissionsteknologi inden for vejtransport. Regeringen mener derfor, at EU bør fokusere på stærke CO₂-krav på EU-plan, og at der skal udarbejdes en tidsplan for udfasning af nye benzin- og dieseldrevne biler i EU. Der bør derudover fokuseres på at støtte udviklingen af teknologier og forskning for mere energieffektive transportformer samt i emissionsreduktioner inden for luftfart, søtransport og tung transport. Regeringen vil dertil arbejde for at sikre en effektiv international ramme for reduktion af luftfartsemmissioner i FN's internationale luftfartsorganisation, ICAO. Grundet skibsfartens globale karakter finder regeringen det centralt, at regulering m.v. af drivhusgasudledninger skal ske i FN's internationale søfartsorganisation IMO. Regeringen vil opfordre IMO til at følge op på sin ambition om at stoppe drivhusgasemissioner fra international skibsfart så hurtigt som muligt og reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner med mindst 50 pct. i 2050 i forhold til 2008.

Regeringen vil arbejde for et styrket fokus på forskning, udvikling og demonstration af nye løsninger til at styrke landbrugets klimaindsats samt en fælles tilgang til landbrugets udledninger, der kan understøtte, at landbruget på tværs af hele EU reducerer udledningen af drivhusgasser og øger kulstofoptaget. Den fælles tilgang bør samtidig understøtte, at der sikres hensyntagen til erhvervets muligheder for effektiv produktion og konkurrenceevne. Fælles tiltag og rammer for landbruget på klimaområdet på tværs af EU kan understøtte innovation i nye omkostningseffektive løsninger, bidrage til reduktion af landbrugets drivhusgasudledninger i hele EU og imødegå risikoen for konkurrenceforvriddning mellem landbrugssektorerne i EU-landene.

Regeringen vil derudover arbejde for, at EU undersøger behovet og mulighederne for CO₂-optag og løsninger for negative udledninger. Regeringen vil samtidig arbejde for, at EU udvikler og øger incitamentet både for naturlige og teknologiske løsninger til at øge optag og lagring af CO₂, da netto-nuludledning vil kræve optag og lagring i stor skala. Regeringen vil arbejde for, at de potentielle konsekvenser for

andre mål, herunder for fødevarerproduktion, arealanvendelse og biodiversitet analyseres. Regeringen ønsker desuden, at der udvikles et effektivt regnskabssystem understøttet af måling, rapportering og verifikation samt langsigtede incitamentter til øget optag og lagring af CO₂ i jordbund, skov og træprodukter samt geologisk lagring. Regeringen vil ligeledes arbejde for, at der udvikles rammer for at skabe forretningsmodeller, der tilskynder til optag af CO₂ i stor skala. Regeringen ønsker, at optag og lagring af kulstof understøttes af forskning, udvikling og demonstration, og at anvendelse af biomasse undersøges nærmere med henblik på at sikre incitamentter til en klimavenlig anvendelse af biomasse, der er kompatibel med at nå netto-nuludledning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse har været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for behandlingen i andre rådsformationer. Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg 10. maj 2019 til orientering (miljø- og fødevareministeren).

Derudover har sagen været forelagt for Folketingets Europaudvalg 1. marts 2019 til orientering forud for rådsmøde (energi) 4. marts 2019 og rådsmøde (miljø) 5. marts 2019, jf. samlenotater oversendt 21. februar 2019.

Derudover har sagen været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet 7. december 2018 til orientering (energi-, forsynings- og klimaministeren) samt 8. februar 2019 til orientering (erhvervsministeren). Der blev oversendt grund- og nærhedsnotat 2. januar 2019.

Dagsordenspunkt 6: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

Kommissionen ventes 5. juni 2019 at offentliggøre en pakke med vurderinger og forslag til skridt under Stabilitets- og Vækstpagten (SGP) som led i den løbende overvågning af landenes finanspolitik. Eventuelle konkrete forslag under Stabilitets- og Vækstpagten ventes behandlet i ECOFIN 14. juni eller ECOFIN 9. juli.

Pakken ventes at indeholde et forslag om at ophæve Spaniens EDP-henstilling. Den kan derudover indeholde vurderinger om andre landes efterlevelse af reglerne og evt. forslag om tildeling af nye eller reviderede henstillinger under både den forebyggende og korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten.

Fra dansk side lægger man vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, mhp. at fastholde lave renter og forebygge nye gældskriser. Fra dansk side vil man tage nærmere stilling til de konkrete vurderinger og forslag, når de foreligger. Danmark har som ikke-euroland ikke stemmeret vedr. sager om gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten for eurolande.

2. Baggrund

Kommissionen ventes 5. juni 2019 at offentliggøre en pakke med vurderinger og forslag til skridt under Stabilitets- og Vækstpagten (SGP) som led i den løbende overvågning af landenes finanspolitik. Eventuelle konkrete forslag under Stabilitets- og Vækstpagten ventes behandlet i ECOFIN 14. juni eller ECOFIN 9. juli.

Pakken ventes at indeholde et forslag om at ophæve **Spaniens** skærpede EDP-henstilling (pålæg), idet Spanien har bragt sit offentlige underskud under 3 pct. af BNP i 2018. Spanien er aktuelt det eneste land, som har en EDP-henstilling.

Pakken kan derudover indeholde vurderinger og forslag om lande, som har overskredet 3 pct.-grænsen for det offentlige underskud i 2018 (**Cypern**) eller som ventes at gøre det i år (**Frankrig** og **Rumænien**) og/eller næste år (**Italien** og **Rumænien**).

Det er også muligt, at der vil blive foretaget opdaterede vurderinger og evt. fremsat forslag vedr. bl.a. **Italiens** og **Belgiens** efterlevelse af gældsreglen.

Pakken vil muligvis indeholde nye vurderinger og forslag om **Ungarn** og **Rumænien** under Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del. De har begge i forvejen en MTO-henstilling under den forebyggende del. Derudover kan pakken også indeholde vurderinger og forslag om andre lande under de forebyggende regler.

Baggrund om Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del

Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del består af reglerne om, at det faktiske underskud ikke må overstige 3 pct. af BNP ("3 pct.-grænsen"), og at den offentlige

bruttogæld ikke må overstige 60 pct. af BNP. Er gælden kommet over 60 pct. af BNP skal landet sikre, at den nedbringes tilstrækkeligt hurtigt. Det indebærer overordnet, at gælden årligt i gennemsnit skal reduceres med mindst 1/20 af den andel af gælden, der ligger ud over 60 pct. af BNP, når man måler over en treårig periode ("gældsreglen").

Hvis en af eller begge de numeriske regler i den korrigerende del er overskredet, laver Kommissionen en vurderingsrapport. Her vurderes det, hvorvidt der skal tildeles en EDP-henstilling, under inddragelse af alle relevante faktorer, herunder særligt økonomiens udvikling, fremskridt hen imod landets mellemfristede mål for struktursaldoen (MTO), den mellemfristede gældsudvikling og gennemførelse af strukturreformer. Fsva. overskridelser af 3 pct.-grænsen kan et land også undgå en henstilling, hvis overskridelsen vurderes at være "lille og midlertidig"⁹ og exceptionel (dvs. kan forklares af en usædvanlig begivenhed udenfor landets kontrol).

Hvis et *euroland*, der er blevet tildelt en EDP-henstilling, ikke efterlever denne, kan den optrappes til et pålæg, som er en skærpet henstilling med mere udspecificerede krav til finanspolitikken. Der er desuden muligheder for at pålægge *eurolande* gradvise sanktioner i form af deponeringer af et beløb eller bøder under Stabilitets- og Vækstpaktens korrigerende del.

Betingelsen for at ophæve en underskudsprocedure fra før styrkelsen af Stabilitets- og Vækstpakten ("six-pack") i 2011 (dvs. de regler der gælder for Spanien) er, at underskuddet er bragt under 3 pct. af BNP til fristen (det skal bekræftes af regnskabs-tal), og at der er tale om en *varig* korrektion (dvs. at underskuddet ventes at forblive under 3 pct. af BNP i hele Kommissionens prognoseperiode). For underskudsprocedurer åbnet *efter 2011* gælder der desuden et krav om, at gæld over 60 pct. af BNP samtidig nedbringes i et passende tempo, hvis henstillingen skal ophæves.

Baggrund om Stabilitets- og Vækstpaktens forebyggende del

Lande som ikke har EDP-henstillinger er underlagt Stabilitets og Vækstpaktens *forebyggende* regler og skal således sikre tilpasning hen imod deres nationalt fastsatte mellemfristede mål for den strukturelle saldo (MTO) og sikre en offentlig nettoudgiftsvækst (målt ved EU's udgiftsregel¹⁰), som er i overensstemmelse med den pågældende tilpasning af struktursaldoen.

Kommissionen foretager løbende vurderinger af, om disse krav er efterlevet. Der er tale om en helhedsvurdering, som både omfatter struktursaldoen og udgiftsreglen samt evt. andre relevante forhold. Med styrkelsen af EU's finanspolitiske regler i 2011 ("six-pakken") blev det muligt for Rådet at åbne en procedure for væsentlige

⁹ I praksis normalt et underskud på højst 3,5 pct. af BNP, som bringes tilbage under 3 pct. indenfor ét eller to år

¹⁰ Udgiftsreglen sætter et benchmark for den vækst i et konkret mål for de offentlige udgifter (bl.a. justeret for renteudgifter og konjunkturbetingede ledighedsudgifter) som er muligt, hvis der samtidig skal sikres tilpasning mod MTO. Hvis et land gennemfører diskretionære tiltag, som øger indtægterne, kan udgifterne øges yderligere og fortsat være forenelige med tilpasningen i struktursaldoen.

afvigelser ("significant deviation procedure" – *SDP*) og tildele særlige forebyggende henstillinger ("*MTO-henstillinger*") til lande, som vurderes at have en "væsentlig overskridelse" af de forebyggende regler¹¹. Sådanne henstillinger kan kun tildeles "ex post", dvs. på baggrund af observerede overskridelser i de to senest afsluttede år. Der er mulighed for at pålægge *eurolande*, der ikke efterlever en MTO-henstilling, sanktioner i form af en deponering af et beløb.

Hjemmel og stemmeregler

Forslag under Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del (herunder forslag vedr. MTO-henstillinger) har hjemmel i TEUF artikel 121. I sager om utilstrækkelige tiltag til efterlevelse af MTO-henstillinger og tildeling/revidering af MTO-henstillinger under artikel 121 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslag under Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del (herunder tildeling af henstillinger) har hjemmel i TEUF artikel 126. Ved rådsbeslutninger om uforholdsmæssigt store underskud og tildeling af henstillinger under artikel 126 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal

I sager under Stabilitets- og Vækstpagten (både artikel 121 og 126) stemmer landene ikke i deres egne sager. Desuden er det kun *eurolande*, der stemmer i sager, som vedrører *eurolande*. Danmark har således stemmeret i sager om andre ikke-*eurolande*, men ikke i sager om *eurolande*.

3. Formål og indhold

Spanien – Mulig ophævelse af pålæg

Der blev åbnet en underskudsprocedure mod Spanien med en EDP-henstilling i 2009. Rådet har fire gange vedtaget en revideret henstilling med udskudt frist for at bringe det faktiske underskud under 3 pct. af BNP. Den seneste forlængelse er fra 2016, hvor henstillingen blev skærpet til et pålæg. Pålægget havde frist for at bringe det faktiske underskud under 3 pct. af BNP i 2018.

Regnskabstal for 2018 viser, at underskuddet blev bragt ned på 2,5 pct. af BNP. Kommissionens forårsprognose peger desuden på, at det forholdsmæssigt store underskud er korrigeret varigt, dvs. at underskuddet forbliver under 3 pct. af BNP i år og næste år. Kommissionen ventes derfor at stille forslag til ECOFIN om at ophæve Spaniens pålæg.

¹¹ Der foreligger en "væsentlig afvigelse" ("significant deviation"), hvis der afviges mindst ½ pct. af BNP i et enkelt år eller sammenlagt over to år fra MTO, fra tilpasningen hen imod MTO eller fra udgiftsbenchmarket.

Tabel 1**Spaniens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-4,5	-3,1	-2,5	-2,3	-2,0
Strukturel saldo	-3,1	-2,7	-2,7	-2,9	-3,2
Bruttogæld	99,0	98,1	97,1	96,3	95,7

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Frankrig – Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen

Frankrig fik ophævet sin EDP-henstilling i juni 2018 og har aktuelt ikke en henstilling. Kommissionens forårsprognose peger nu på, at Frankrigs underskud i 2019 ventes at ville udgøre 3,1 pct. af BNP og dermed overskride 3 pct.-grænsen. Det er muligt, at Kommissionens pakke vil indeholde en vurdering af, hvorvidt Frankrig på den baggrund bør tildeles en ny EDP-henstilling

Forårsprognosen peger på, at en del af underskuddet kan tilskrives en engangspost af regnskabsteknisk art svarende til 0,9 pct. af BNP relateret til en reform af reglerne for arbejdsgiveres bidrag til sociale sikringsordninger. Dette vil kunne spille ind i en evt. vurdering.

Tabel 2**Frankrigs offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-3,5	-2,8	-2,5	-3,1	-2,2
Strukturel saldo	-2,8	-2,7	-2,6	-2,6	-2,5
Bruttogæld	98,0	98,4	98,4	99,0	98,9

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Cypern - Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen

Cypern har ikke aktuelt en EDP-henstilling. Cypern havde ifølge Kommissionens forårsprognose et underskud på 4,8 pct. af BNP i 2018 og overskred dermed 3 pct.-grænsen. Det er derfor muligt, at Kommissionens pakke vil indeholde en vurdering af, hvorvidt Cypern bør tildeles en henstilling. Kommissionen oplyser i prognosen, at hele underskuddet i 2018 skyldes en engangsudgift relateret til restrukturering af en kriseramte bank (*Cyprus Cooperative Bank*)¹². Den offentlige saldo ventes således at vende tilbage til et betydeligt overskud allerede igen i 2019 og frem. Dette vil kunne spille ind i en evt. vurdering.

¹² Kommissionen har godkendt statens indskud under EU's statsstøtteregler. Restruktureringsprocessen startede i februar 2014 på basis af nationale afviklingsregler og har ikke således ikke været omfattet af EU-reglerne om bankafvikling, som først trådte i kraft senere (særligt direktivet om genopretning og afvikling af banker – BRRD - og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme under bankunionen – SRM-forordningen).

Tabel 3**Cyperns offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	0,3	1,8	-4,8	3,0	2,8
Strukturel saldo	1,1	1,3	2,0	1,1	0,7
Bruttogæld	105,5	95,8	102,5	96,4	89,9

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Italien – Mulig rapport om overskridelse af 3 pct.-grænsen og opfølgning på gældsreglen

Kommissionen vurderede i november 2018, at Italiens budgetplan (en slags overordnet udkast til budgettet) for 2019 ville bryde med EU's gældsregel i den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten. Dialogen mellem Kommissionen og Italien førte til, at Italien vedtog et budget med et mindre underskud end oprindeligt planlagt. Kommissionen konkluderede, at der med det vedtagne budget ikke var grundlag for en henstilling. Kommissionen oplyste dog samtidig, at man fortsat løbende ville overvåge udviklingen.

Det er således muligt, at Kommissionens kommende pakke kan indeholde en opfølgning på Italiens efterlevelse af gældsreglen, evt. i form af en formel rapport. En evt. vurdering kan også inddrage, at Italien (pba. af en teknisk fremskrivning af finanspolitikken – dvs. ikke på baggrund af en egentlig finanslov, der først vedtages i slutningen af 2019) vil kunne få et underskud på 3,5 pct. af BNP i 2020 og i givet fald overskride 3 pct.-grænsen.

Tabel 4**Italiens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-2,5	-2,4	-2,1	-2,5	-3,5
Strukturel saldo	-1,7	-2,1	-2,2	-2,4	-3,6
Bruttogæld	131,4	131,4	132,2	133,7	135,2

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Belgien – Mulig opfølgning på efterlevelse af gældsreglen

Kommissionen foretog i maj 2018 en vurdering af Belgiens efterlevelse af gældsreglen. Kommissionen fandt dengang ikke, at der var grundlag for at tildele en henstilling, men at yderligere budgetforbedringer ville være nødvendige i 2018. En ny vurdering af Belgien kan evt. være indeholdt i Kommissionen pakke.

Tabel 5**Belgiens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-2,4	-0,8	-0,7	-1,3	-1,5
Strukturel saldo	-2,1	-1,4	-1,4	-1,4	-1,8
Bruttogæld	106,1	103,4	102,0	101,3	100,7

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Rumænien – Mulig opfølgning på MTO-henstilling og overskridelse af 3 pct.-grænse

Rumænien blev tildelt en MTO-henstilling i juni 2017 pba. afvigelser fra MTO-reglerne om tilpasning af den strukturelle saldo til landets mellemfristede mål. Den er siden forlænget tre gange, senest i december 2018. Den seneste henstilling indebærer krav om en *forbedring* af den strukturelle saldo på 1,0 pct. af BNP i 2019, hvilket svarer til, at nettoudgiftsvæksten ikke må overstige 4,5 pct. i 2019. Det fremgår af Kommissionen forårsprognose, at Rumænien ventes at *svække* den strukturelle saldo med 0,6 pct. af BNP i 2019.

Det er muligt, at Kommissionen i sin pakke vil følge op på efterlevelsen af MTO-henstillingen fra juni 2018. En evt. vurdering vil også omfatte nettoudgiftsvæksten, som der endnu ikke er offentliggjort tal for. Vurderer Kommissionen samlet set, at Rumænien ikke lever op til kravene, kan der stilles forslag om en revideret MTO-henstilling.

Kommissionens prognose peger samtidig på en risiko for, at Rumænien overskrider 3 pct.-grænsen for den faktiske saldo i år og næste år, hvilket evt. kan medføre en vurdering om behov for en EDP-henstilling.

Tabel 6**Rumæniens offentlige finanser**

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-2,7	-2,7	-3,0	-3,5	-4,7
Strukturel saldo	-1,7	-2,9	-3,0	-3,6	-4,8
Bruttogæld	37,3	35,2	35,0	36,0	38,4

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

Ungarn – Mulig opfølgning på MTO-henstilling

Ungarn blev tildelt en MTO-henstilling i juni 2018 pba. afvigelser fra MTO-reglerne, som blev forlænget i december 2018. Den aktuelle henstilling indebærer krav om en forbedring af den strukturelle saldo på 1,0 pct. af BNP i 2019, hvilket svarer til, at nettoudgiftsvæksten ikke må overstige 3,3 pct. i 2019. Det fremgår af Kommissionen forårsprognose, at Ungarn ventes at forbedre struktursaldoen med 0,4 pct. af BNP i 2019.

Det er muligt, at Kommissionens pakke vil indeholde en vurdering af Ungarns efterlevelse af henstillingen i 2018. En evt. vurdering vil også omfatte nettoudgiftsvæksten, som der endnu ikke er offentliggjort tal for. Vurderer Kommissionen samlet set, at Ungarn ikke lever op til kravene, kan der stilles forslag om en revideret MTO-henstilling.

Tabel 7

Ungarns offentlige finanser

<i>Pct. af BNP</i>	2016	2017	2018	2019	2020
Faktisk saldo	-1,6	-2,2	-2,2	-1,8	-1,6
Strukturel saldo	-1,8	-3,4	-3,7	-3,3	-2,7
Bruttogæld	76,0	73,4	70,8	69,2	67,7

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2019

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte stabilitet, vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Andre EU-landes sikring af sunde og holdbare offentlige finanser har således positive effekter på den samlede økonomiske udvikling i Europa og dermed Danmark, herunder tilliden til finanspolitikken.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes holdninger kendes endnu ikke.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, mhp. at fastholde lave renter og forebygge nye gældskriser. Det er vigtigt, at der opbygges

tilstrækkelige buffere og nedbringes gæld i gode tider, således at man sikrer råderum til dårlige tider.

Fra dansk side vil man tage nærmere stilling til de konkrete vurderinger og forslag, når disse foreligger (idet det bemærkes, at Danmark som ikke-euroland ikke har stemmeret vedr. sager om gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten for euro-lande).

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sager under dagsordenspunktet *Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten* er løbende forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-møderne i perioden 2009-2018. Udvalget blev orienteret skriftligt om tildelingen af Spaniens konkrete pålæg 2. august 2016. Tildelingen af Ungarns og Rumæniens aktuelle MTO-henstillinger blev forelagt forud for ECOFIN 4. december 2018, mens samlenotat om sagen blev oversendt 22. november 2018.

Dagsordenspunkt 7: Status for handlingsplan mod hvidvask

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

Rådet vedtog på ECOFIN 4. december 2018 rådskonklusioner om en handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask. Handlingsplanen skal ses i forlængelse af Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 vedr. bekæmpelse af hvidvask i lyset af en række alvorlige hvidvask-sager i EU. Rådet ventes på ECOFIN 14. juni 2019 at gøre status på implementeringen af handlingsplanen.

Handlingsplanen fokuserer på gennemførelsen af en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag frem til starten af 2020, som primært skal gennemføres af de nationale finanstilsyn hhv. hvidvasktilsynsmyndigheder samt de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne, herunder især EBA for bankområdet), men som også involverer Kommissionen, ECB og EU-landene.

Generelt er der siden vedtagelsen af handlingsplanen sket fremskridt med implementeringen heraf. Regeringen støtter handlingsplanen.

2. Baggrund

EU-landene har i dag med hvidvaskdirektivet (Anti-Money Laundering Directive – AMLD) en fælles lovgivningsmæssig ramme for bekæmpelse af hvidvask¹³. Hvidvaskdirektivet er blevet opdateret to gange de seneste år, bl.a. for at styrke indsatsen mod terrorfinansiering i opfølgning på løbende terrorangreb i Europa. Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i 2015 EU's fjerde hvidvaskdirektiv, som havde frist for national implementering i midten af 2017. Der blev i 2017 opnået enighed om femte hvidvaskdirektiv, som er blevet implementeret i dansk ret i maj 2019. Hvidvaskdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, der gør det muligt for EU-landene at have strammere regler nationalt. Tilsynet med hvidvask og terrorfinansiering sker i dag på nationalt niveau i alle EU-lande.

I lyset af en række alvorlige sager på hvidvaskområdet i flere EU-lande det seneste stykke tid, præsenterede Kommissionen 12. september 2018 dels en meddelelse om styrkelse af de fælles europæiske rammer for tilsyn med forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask i de finansielle institutter, og dels et lovforslag om at samle og tildele styrkede beføjelser på hvidvaskområdet til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed¹⁴ (EBA) i form af et ændringsforslag til forslaget til revision af de Europæiske Finansielle Tilsynsmyndigheder (ESA'erne).

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i marts 2019 et kompromisforslag om ESA'erne, herunder forslaget om at styrke EBA's beføjelser på hvidvaskområdet.

¹³ EU's hvidvaskregler bygger i høj grad på implementering af anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), som er et internationalt organ, der udarbejder globale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Danmark er, som en række øvrige EU-lande, medlem af FATF. Samtidig udfører FATF løbende vurderinger af nationale regler for og tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

¹⁴ EBA er en af de tre europæiske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, der understøtter lovgivningsarbejdet på de relevante ressortområder og bidrager til en mere harmoniseret anvendelse af de finansielle EU-retsakter igennem bl.a. erfaringsudvekslinger, ensartede fortolkninger mv. Alle EU-landes nationale tilsynsmyndigheder (i Danmark Finanstilsynet) er repræsenteret i EBA. De øvrige to europæiske tilsynsmyndigheder er EIOPA på området for forsikring- og arbejdsmarkedspensioner og ESMA som har ansvar for værdipapirer og markeder.

Der henvises til samlenotatet forud for ECOFIN 12. februar 2019 for en gennemgang af Rådets position på revisionen og til grund- og – nærhedsnotatet, oversendt til Folketinget 23. oktober 2018, for en uddybende gennemgang af Kommissionens meddelelse. Meddelelsen varsler kommende initiativer til langsigtede løsninger, der skal sikre bedre håndtering af hvidvaskrisici i EU. Kommissionen forventes at præsentere sådanne initiativer, eller nærmere overvejelser herom, i løbet af 2019. Kommissionen forventes bl.a. at overveje at gøre dele af hvidvaskdirektivet til en forordning, samt at tilføre specifikke beføjelser på hvidvaskområdet til en institution på europæisk niveau. Det er uklart, hvorvidt nogle af initiativerne udelukkende vil vedrøre lande inden for det styrkede banksamarbejde, eller om alle initiativerne vil vedrøre alle EU-landene.

Derudover vedtog Rådet på ECOFIN 4. december 2018 parallelt med forhandlingerne om styrkelsen af EBA på hvidvaskområdet, rådskonklusioner om en handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask. Handlingsplanen fokuserer på gennemførelsen af en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag frem til starten af 2020, som primært skal gennemføres af de nationale finanstilsyn hhv. hvidvasktilsyn samt de europæiske tilsynsmyndigheder, men som også involverer Kommissionen og ECB. I rådskonklusionerne opfordres Kommissionen til at gøre status for implementeringen af handlingsplanen hver 6. måned, startende i juni 2019.

3. Formål og indhold

Handlingsplanen indeholder en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag, der overordnet har otte mål:

1. Identificere hvilke faktorer der bidrog til de seneste hvidvask-sager i EU-banker, hvilket skal danne grundlag for evt. kommende initiativer.
2. Kortlægge relevante risici ift. hvidvask og terrorfinansiering (hvidvask mv.) og bedste praksis for, hvordan de prudentielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med overholdelse af kapitalkrav og lign., også kan bidrage til at håndtere disse risici.
3. Styrke tilsynsmæssig konvergens vha. fælles vejledninger om hvordan bekæmpelse af hvidvask mv. kan inkorporeres i det prudentielle tilsyn.
4. Sikre effektivt samarbejde mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og hvidvask-tilsynsmyndighederne mv.
5. Klargøre aspekter ift. inddragelse af tilladelser, dvs. hvornår brud på hvidvaskregler kan føre til, at en banktilladelse inddrages.
6. Forbedre tilsynet med hvidvask mv. og forbedre udvekslingen af information mellem de relevante myndigheder.
7. Dele bedste praksis ift. tilsyn med hvidvask mv. og finde grund for konvergens heri under forståelse for nationale specificiteter.
8. Forbedre ESA'ernes kapacitet til at gøre bedre brug af de eksisterende tilsynsmæssige kompetencer og værktøjer

Handlingsplanen indebærer konkret bl.a., at der i løbet af 2019 skal foretages en såkaldt post-mortem analyse af de seneste hvidvask-sager i EU, at der skal udarbejdes vejledninger for tilsynet med hvidvask mv. og at der skal indgås aftaler mellem tilsynsmyndighederne om udveksling af information.

Der er generelt sket fremskridt med implementeringen af handlingsplanen. Kommissionen har bl.a. iværksat post-mortem analysen som forventes at være færdig i løbet af sommeren 2019. ECB og de kompetente nationale hvidvask-tilsynsmyndigheder i EU-landene har indgået en aftale om rammerne for udveksling af information. Og ESA'erne har iværksat arbejde med at udforme en række vejledninger. Der henvises til *bilag 1* for en uddybende gennemgang af de forskellige initiativer i handlingsplanen og status herpå.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Handlingsplanen består af ikke-lovgivningsmæssige tiltag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Bedre rammer for bekæmpelse af hvidvask i EU kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Handlingsplanen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt støtte til handlingsplanen og generelt bred opbakning fra EU-landene til at styrke rammerne for bekæmpelse af hvidvask i EU.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger stor vægt på en styrket indsats for bekæmpelse af hvidvask mhp. at styrke integriteten, stabiliteten og effektiviteten i det finansielle system. Regeringen finder, at hvidvask er et grænseoverskridende problem, og er derfor positiv over for forslag, der styrker EU's indsats på området. Regeringen støtter konkret implementeringen af handlingsplanen, som indeholder en lang række relevante ikke-lovgivningsmæssige tiltag på området, herunder at styrke samarbejdet mellem relevante myndigheder på området, herunder samarbejde mellem myndigheder på tværs af grænserne.

Regeringen lægger desuden generel vægt på, at der sikres implementering og håndhævelse af allerede vedtagne tiltag på området, og at arbejdet prioriterer tiltag, som

har størst mulig effekt i bekæmpelse af hvidvask, og spiller effektivt sammen med andre tiltag, herunder særligt ift. det globale samarbejde i FATF.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne inkl. handlingsplanen er forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN 4. december 2018. Der henvises til samlenotatet, oversendt 22. november 2018.

Bilag 1. Handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt				
Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
1. At identificere de faktorer der bidrog til de seneste hvidvask sager i EU-banker, hvilket skal danne grundlag for evt. yderlige tiltag på længere sigt.	Foretage en grundig analyse af de seneste skandaler på området ("post-mortem") der involverer EU-banker.	Kommissionen, ESA'erne, i samarbejde med ECB, EU-landene og de nationale tilsynsmyndigheder.	Midt-2019	Kommissionen venter at have en rapport klar i løbet af sommeren 2019.
2. Kortlægge relevante risici ift. hvidvask og terrorfinansiering (hvidvask mv.) og 'best practices' for, hvordan det prudentielle tilsyn kan håndtere disse risici.	a) identificere relevante aspekter af bekæmpelse af hvidvask mv. for prudentielle formål b) Identificere kerneområderne ift. disse risici hvor der er behov for styrket tilsyn fra de prudentielle tilsynsmyndigheder c) Identificere 'best practices' ift. at inkorporere hvidvask mv. i det prudentielle tilsyn	EBA, i samarbejde med EIOPA og ESMA hvor relevant, samt relevante tilsynsmyndigheder er for hvidvask mv.	Udgangen af 2019	Kortlægningsarbejde undervejs i EBA/ESA-arbejdsgrupper. Resultaterne af EBA's 'Breach of Union Law' (BuL) sager, samt hvidvask-reviews og post-mortem arbejdet vil informere dette arbejde.
3. Styrke tilsynsmæssig konvergens vha. fælles vejledninger om hvordan bekæmpelse af hvidvask mv. kan inkorporeres i det prudentielle tilsyn	Specifiere hvordan de prudentielle tilsynsmyndigheder bør tage højde for risici ift. hvidvask mv., bl.a. ifm. processer for a) tilladelse, b) vurdering af akquisitioner, c) 'fit-og-proper' vurdering af ledelsen, d) gennemgang af den interne risikostyring.	EBA, i samarbejde med EIOPA og ESMA hvor relevant, samt relevante tilsynsmyndigheder er for hvidvask mv.	Udgangen af 2019	Udviklingen af fælles vejledning er i gang med at blive sekvenseret med kortlægningsarbejdet under punkt 2, som vil blive brugt til at identificere hvor, og i hvilken form, fælles vejledning er mest nødvendig
4. Sikre effektivt samarbejde mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og tilsynsmyndighederne ift. hvidvask mv.	a) Samarbejde gennem de forskellige faser i tilsynsprocessen, mhp. at etablere tilfredsstillende kanaler for løbende informationsudveksling, på linje med femte hvidvaskdirektiv	Prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv. samt ESA'erne.	Januar 2020	Samarbejdet vil blive styrket gennem: 1) Hvidvask-kollegier 2) Kontaktpunkter som er oprettet på linje med den multilaterale aftale mellem ECB og de hvidvask-kompetente myndigheder 3) Sikring af effektivt link med de prudentielle kollegier
	b) Kortlægge hvilke tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. er de relevante modpartner for de prudentielle tilsynsmyndigheder, ift. grænseoverskridende koncerner.	ESA'erne	Udgangen af 2019	Relevante lister over myndigheder er i gang med at blive opført, i to faser: 1) Først en overordnet liste, som EBA allerede har opført. 2) Dernæst vil der blive udført en yderligere kortlægningsfase i takt med oprettelsen af hvidvask-kollegierne.
	c) Sende et klart signal til sektoren om, at de prudentielle tilsynsmyndigheder også vil tage højde for risici ift. hvidvask mv., under hensyn til de to typer tilsynsmyndigheders respektive kompetencer, samt at der er et tæt samarbejde mellem de to typer tilsynsmyndigheder.	Prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv.	Midt-2019	EBA vil foreslå fælles ordbrug og koordinere beskeder til tilsynsmyndighederne i midt-2019.
	d) Konkludere en bred multilateral aftalememorandum mellem alle relevante tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. på linje med femte hvidvaskdirektiv	ECB, tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. med støtte fra ESA'erne	10. januar 2019	Gennemført.

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt

Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	e) Sikre velfungerende muligheder for i praksis at sikre, at tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. kan kommunikere bekymringer til ECB, samt at ECB kan tage højde for disse i sit tilsyn	ECB, prudentielle tilsynsmyndighed er samt tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. samt ESA'erne	Midt-2019	Status ikke kendt.
5. Klargøre aspekter ift. inddragelse af tilladelse	<p>a) Klargøre de prudentielle tilsynsmyndigheder grad af diskretion ifm., samt kriterierne for, inddragelse af tilladelse ved konstatering af seriøse brud på reglerne for hvidvask mv. uht. forskelle i praksis og juridiske rammer i landene</p> <p>b) sikre uniform fortolkning af bestemmelserne om seriøse brud på reglerne for hvidvask mv. i kapitalkravsdirektivet (CRD)</p> <p>c) sikre konsistent fortolkning af konsekvenserne af inddragelse af licens, særligt ift. behovet for at videreføre kritiske funktioner i banken, involveringen af afviklingsmyndighederne, beskyttelse af indskud, samt mulighed for indskydergarantifonden til at suspendere udbetaling af indskud</p> <p>d) identificere tiltag tilgængelige for de prudentielle tilsynsmyndigheder for at adressere prudentielle hensyn som følge af risici ift. hvidvask mv. samt brud på reglerne herfor</p>	ESA'erne, i samarbejde med de prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv.	Midt-2019	<p>Der er opstartet et arbejde med at forstå, hvorledes hensyn ift. hvidvask har spillet en rolle ift. hidtidige inddragelser af banktilladelser.</p> <p>EBA anfører arbejdet:</p> <p>1) Gennem AMLC (en ny permanent Anti-Hvidvask Komité, bestående af de nationale anti-hvidvask myndigheder og EBA), mhp. at udvikle en fælles forståelse for, hvad der udgør et seriøst brud på hvidvask reglerne i EU</p> <p>2) Sammen med de prudentielle banktilladelses eksperter og ECB, mhp. at udvikle en fælles fortolkning af det fælles sprog fsva. seriøst brud på hvidvask reglerne ift. overvejelser om inddragelse af banktilladelse.</p> <p>Dette arbejde vil informere tiltagene under punkt c) og d).</p>
6. Forbedre tilsynet med hvidvask af terrorfinansiering og forbedre udvekslingen af information mellem de relevante myndigheder	<p>a) Overvåge implementeringen af ESA'erne fælles vejledning om risiko-baseret tilsyn, og udvide disse fsva. administrative sanktioner for brud på reglerne for hvidvask mv. Dette uht. forskellig praksis og juridiske rammer i EU-landene samt uden at ændre på EU-landenes muligheder for at pålægge strafferetlige sanktioner</p> <p>b) styrke ESA'erne fælles vejledning om risiko-baseret tilsyn vedr. fælles procedurer og metoder for tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. med finansielle institutters overholdelse af reglerne om hvidvask mv.</p> <p>c) Opfølgning på Kommissionens anbefalinger til ESA'erne i rapporten om den Supranationale risikovurdering fra 2017, samt update af rapporten</p>	ESA'erne	<p>Udgangen af 2019</p> <p>Udgangen af 2019</p> <p>Januar 2019</p>	<p>Der er begyndt overvågning gennem drøftelser i AMLC samt workshops organiseret af EBA samt på baggrund af EBA's erfaringer ifm. reviews af de nationale hvidvask-tilsyn på tværs af EU.</p> <p>Overvågning og analyse under a) vil informere forbedringen af vejledningerne vedr. risiko-baseret tilsyn. Arbejde herpå vil opstarte ved udgangen af 2019.</p> <p>Færdiggjort. ESA'erne har sendt et fælles svar til Kommissionen 18. januar 2019.</p>

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt

Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	d) Færdiggøre vejledning om samarbejde og informationsudveksling mellem prudentielle tilsynsmyndigheder og tilsynsmyndigheder for hvidvask mv., som vil etablere hvidvasktilsyns-kollegier, uht. bredest mulig informationsdeling		Midt 2019	Høring herom er overstået. Det overvejes nu yderligere hvorvidt vejledningen korrekt fanger linket mellem prudentielt og hvidvasktilsyn.
	e) Færdiggøre den fælles ESA-udtalelse [om risiciene for hvidvask mv. der påvirker EU's finansielle system, som skal udgives hvert andet år], der følger af artikel 6(5) i hvidvaskdirektivet		Januar 2019	Ventes offentliggjort i sommeren 2019.
7. Dele 'best practices' ift. tilsyn med hvidvask mv. og finde grund for konvergens heri under forståelse for nationale specificiteter i relation til hvidvask mv.	Udvikle programmer for regelmæssig udveksling af medarbejdere mellem tilsynsmyndighederne og potentielt med ESA'erne	Tilsynsmyndighederne for hvidvask mv., i samarbejde med ESA'erne	Midt 2019	AMLC drøftede og blev enige om at fremme udvekslings-programmer. EBA vil føre en intranet-side med dette formål, som vil være klar i 2. kvartal 2019.
8. Forbedre ESA'ernes kapacitet til at gøre bedre brug af de eksisterende tilsynsmæssige kompetencer og værktøjer	a) Foretage strikse, ikke-overlappende, evalueringer af tilsynsmyndighederne (prudentielle og ift. hvidvask mv.) for at identificere svagheder og best-practices	ESA'erne	Med det samme	EBA har påbegyndt en flerårig proces med evalueringer. De første tre evalueringer er i forskellige faser.
	b) Baseret på ovenstående evalueringer, forøge antallet af kurser med fokus på hvidvask mv. tilgængelige for tilsynsmyndighederne, samt give tematisk vejledning til myndighederne			EBA er begyndt at give bilateral feedback til de kompetente tilsynsmyndigheder som den har evalueret, mhp. at styrke deres hvidvask-tilsyn med banker. Erfaringerne fra evalueringerne vil blive brugt til: 1) At udvikle EBA's træningsprogrammer 2) At informere tilpasningen af ESA'ernes hvidvask-vejledninger vedr. risikobaseret tilsyn
	c) Løbende overvåge behovet for at undersøge brud på EU-retten fsva. hvidvask mv.			Igangværende.
	d) Gøre større brug af anti-hvidvask kommittéen (AMLC) som forum for udveksling af synspunkter vedr. tilsyn med og risiko ift. hvidvask mv.			Igangværende. AMLC agerer allerede som et forum for udveksling af information, nuværende og opstående hvidvask-risici og gode praksis. ESA'erne har drøftet med AMLC hvordan denne funktion kan styrkes.
	e) Fremme brugen af de eksisterende tilsynskollegier til at forbedre koordinationen og informationsudveksling om konkrete sager med hvidvask mv. samt samspillet mellem kollegier for prudentielt tilsyn og tilsyn med hvidvask mv.			Igangværende. ESA'erne har i november 2018 udgivet vejledninger der skal forbedre samarbejdet og informationsudveksling mellem hvidvask-myndighederne i EU. EBA's stående komité med ansvar for prudentielle tilsynskollegier overvejer aktuelt, hvorledes der kan gøres yderligere.

Tabel 1**EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt**

Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	f) Bruge artikel 33 i ESA-forordningerne i dets nuværende form som juridisk basis for at udvikle en strategi for interaktionen med tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. i tredjelande			Igangværende. EBA overvejer hvordan der kan udvikles en strategi for interaktionen med tredjelandes hvidvaskmyndigheder.

Anm.: 'Hvidvask mv.' refererer til hvidvask og terrorfinansiering. I handlingsplanen refererer tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. kun til tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. i den finansielle sektor.

Kilde: Rådskonklusionerne, Kommissionen, ESA'erne og egen tilvirkning

Dagsordenspunkt 8: EU's handlingsplan for misligholdte lån (NPL)

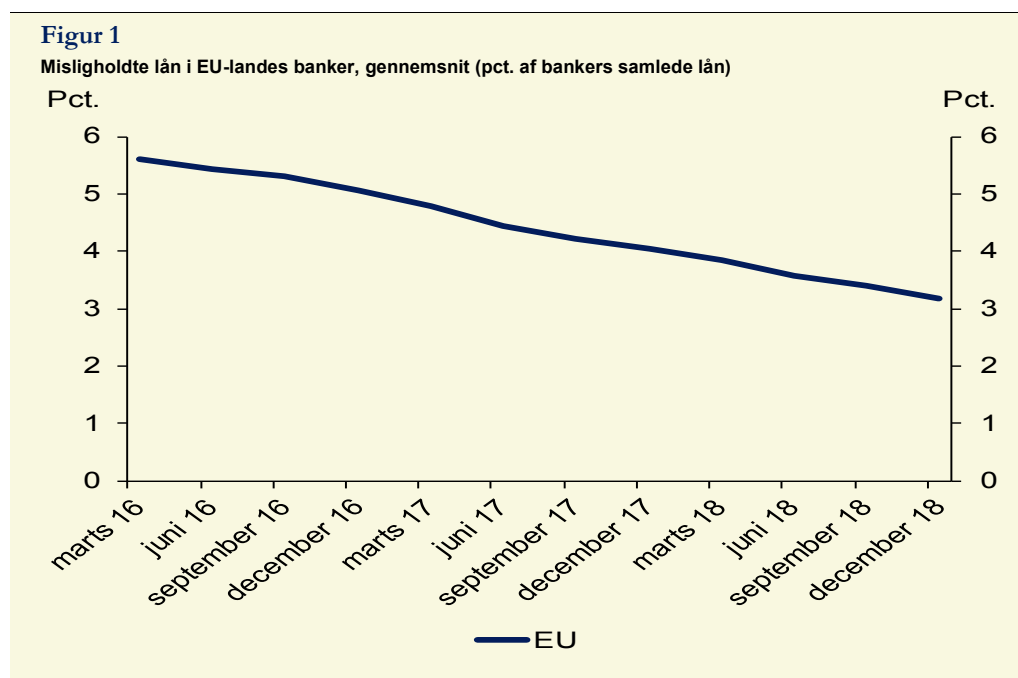
KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Rådet vedtog på ECOFIN 11. juli 2017 en handlingsplan for nedbringelse af misligholdte lån (NPL) i EU's kreditinstitutter (banker mv.). Siden er der i EU iværksat en lang række initiativer som opfølgning herpå. En høj mængde NPL i banker kan være et problem, bl.a. fordi det kan presse bankernes kapitalgrundlag og begrænse mulighederne for nye udlån, samt medføre tvivl om bankernes generelle sundhedstilstand og derved den finansielle stabilitet. Kommissionen ventes på ECOFIN 14. juni 2019 at give en status på implementeringen af handlingsplanen på baggrund af en fremskridtsrapport, som Kommissionen ventes at vedtage 12. juni 2019. Regeringen støtter handlingsplanen og arbejdet med at reducere NPL og risici generelt i europæiske banker.

2. Baggrund

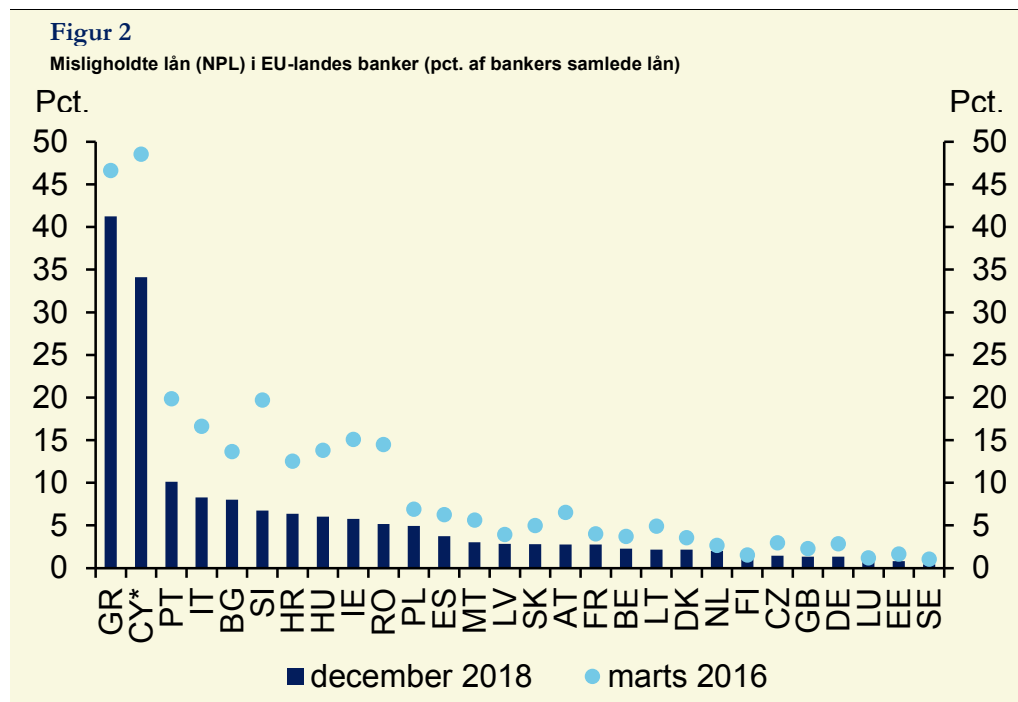
Europæiske banker har de senere år i lyset af krisen generelt været udfordret af betydelige mængder af misligholdte lån på deres balancer, NPL (*Non-Performing Loans*). Udviklingen i EU er dog de seneste år gået markant i den rigtige retning, med støt faldende niveauer af NPL, jf. figur 1.¹⁵ EU-gennemsnittet for bankers NPL (i pct. af samlede udlån) er således næsten halveret i perioden 2016-18.

Kilde: Europæiske banktilsynsmyndighed, EBA.

¹⁵ Europæiske tilsynsmyndigheder betragter normalt et lån som misligholdt, når låntageren er mere end 90 dage forsinket med at betale et aftalt afdrag.

I flere EU-lande, særligt i Syd- og Østeuropa, er banker dog fortsat tynget af en høj andel af NPL, *jf. figur 2*. For stort set alle EU-lande gælder imidlertid, at andelen af bankers NPL er reduceret i perioden 2016-18.

Anm.: * For Cypern er tal for juni 2018 og ikke for december 2018.
Kilde: EBA.

En høj mængde NPL kan bl.a. presse bankers kapitalgrundlag og lægge en dæmper på nye udlån til virksomheder og husholdninger (både nationalt og internationalt) samt medføre tvivl om bankernes generelle sundhedstilstand og derved den finansielle stabilitet. Høj andel af NPL kan derved øge sandsynligheden for behov for offentlig intervention i banksektoren, fx til afvikling af nødlidende banker. Desuden kan høje andele af NPL gøre det sværere for centralbanker at styre prisudviklingen (inflationen) med deres pengepolitiske instrumenter, fordi svækkede banker i mindre grad reagerer på centralbankers renteændringer gennem ændringer i kreditgivning. Derudover er den europæiske banksektor generelt integreret på tværs af hele EU. En stor mængde NPL er derfor både en national udfordring og en udfordring for hele EU, herunder for lande som deltager i bankunionen.

ECOFIN vedtog 11. juli 2017 en handlingsplan for håndtering af udfordringer med NPL. Siden er der i EU iværksat en lang række initiativer som opfølgning på handlingsplanen. ECOFIN har senest i december 2018 fulgt op på handlingsplanen.

3. Formål og indhold

Kommissionen vil på ECOFIN 14. juni 2019 give en status for implementeringen af Rådets NPL-handlingsplan på baggrund af en fremskridtsrapport, som Kommissionen ventes at vedtage 12. juni 2019. Handlingsplanen indebærer en indsats, som

både skal nedbringe mængden af eksisterende NPL og forebygge opbygningen af nye NPL, særligt med tiltag på flg. områder:

- Styrket tilsyn gennem bedre tilsynsredskaber og øget fokus på NPL hos tilsynsmyndighederne samt yderligere vejledning til bankerne fsva. deres håndtering af NPL, fx ift. interne procedurer, hensættelser mm.
- Erfaringsdeling med og reformer af nationale insolvensregimer, herunder mhp. sikring af effektive og hurtige processer i tilfælde af konkurser, som fx kan understøtte adgangen til den underliggende sikkerhed til dækning af NPL,
- Styrkede sekundære markeder for NPL, således at mulighederne forbedres for, at banker kan videresælge NPL til andre banker/investorer, som bedre kan håndtere risikoen ved og realisere værdien af lånene.
- Fokus på at understøtte restrukturering af banksektoren ved bl.a. at håndtere ikke-levedygtige banker, men uden konkrete tiltag i handlingsplanen.

Tablet 1 giver et overblik over de specifikke tiltag i handlingsplanen, samt den foreløbige opfølgning herpå.

Siden ECOFIN's seneste status for NPL-handlingsplanen på rådsmødet 4. december 2018 har Rådet og Europa-Parlamentet blandt andet opnået enighed om lovgivningsmæssige minimumskrav til hensættelser på nye nødlidende lån ifm. revisionen af kapitalkravsdirektivet og -forordningen.

Tabel 1

Opfølgning på de specifikke elementer i Rådets NPL-handlingsplan fra juli 2017, status maj 2019

Rådets handlingsplan, juli 2017	Status, maj 2019
Tilsyn	
Kommissionen opfordres til i sommeren 2017 at give sin <u>fortolkning af den relevante EU-lovgivning</u> , bl.a. kapitalkravsdirektivet (CRD IV), fsva. tilsynsmyndighedernes beføjelser til at stille krav til bankers hensættelser på NPL (da der er uklarhed herom).	Kommissionen offentliggjorde 11. oktober 2017 en rapport om den foreløbige implementering af SSM, hvori Kommissionen giver sin fortolkning af den relevante EU-lovgivning for tilsynsmyndighederne, herunder lovgivning vedr. NPL.
Kommissionen opfordres til, i regi af revisionen af CRD IV og kapitalkravsforordningen (CRR), at overveje at stille forslag til <u>lovgivningsmæssige minimumskrav til hensættelser på nye NPL</u> .	Kommissionen stillede 14. marts 2018 forslag til en forordning, der indfører minimumskrav til den mængde kapital, som banker skal afsætte til at dække mulige tab vedr. NPL. Der blev opnået politisk enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet (EP) i februar 2019. Forordningen trådte i kraft medio april 2019.
SSM opfordres til, sammen med de nationale tilsynsmyndigheder, fra udgangen af 2018, at implementere en tilpasset version af de offentliggjorte <u>NPL-vejledninger</u> (for de største banker (SI'er) under SSM's direkte tilsyn) <u>også for mindre banker (LSI) i bankunionen</u> .	SSM har samarbejdet med EBA om færdiggørelse af retningslinjer vedr. NPL offentliggjort 31. oktober 2018 (se pkt. herunder). Retningslinjerne vil proportionalt også finde anvendelse for LSI'er.
EBA opfordres til, senest i sommeren 2018, at udsende <u>generelle vejledninger fsva. bankers håndtering af NPL</u> samt deres udlånsstandarder, vedr. fx vurderinger af kreditværdighed, bankernes interne processer og transparens ifm. långivning osv. EBA's vejledning vil svare til SSM's (jf. ovenfor), men skal gælde <u>for alle banker i hele EU</u> .	EBA har 31. oktober 2018 offentliggjort vejledning til alle banker i EU fsva. håndteringen af NPL.
Det Europæiske Systemiske Risikoråd (ESRB) opfordres til, inden udgangen af 2018, at <u>udvikle makroprudentielle tiltag til at forebygge systemisk opbygning af NPL</u> i EU-landes banker.	En rådgivende ekspertkomité til ESRB offentliggjorde 1. oktober 2018 en teknisk rapport om en makroprudentiel tilgang til NPL. ESRB offentliggjorde i januar 2019 en rapport om makroprudentiel tilgang til NPL.
Insolvens	
Kommissionen opfordres til inden udgangen af 2017 at offentliggøre detaljerede resultater af den igangværende <u>benchmarking øvelse af EU-landenes insolvensregimer</u> , samt at styrke <u>fokus på insolvens-reformer i det europæiske semester</u> .	Der pågår en benchmarking-øvelse af EU-landenes insolvens-regimer. Resultaterne er ikke blevet offentliggjort endnu. Kommissionen vurderer, at der er kommet større fokus på insolvens-reformer i semesteret.
Kommissionen opfordres til at analysere muligheden for at <u>forbedre beskyttelsen af sikrede kreditorer</u> , dvs. kreditorer der har udstedt lån med sikkerhed.	Kommissionen stillede 14. marts 2018 forslag til et direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse, der handler om at skabe bedre vilkår for, at pengeinstitutter kan sælge misligholdte lån til tredjeparter mhp. servicering samt <u>etablere et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhedsstillelser</u> . Forslaget forhandles fortsat i Rådet.
EU-landene opfordres til inden udgangen af 2018, at foretage gensidige evalueringer ('peer-review') af hinandens <u>insolvens-regimer</u> .	Der pågår gensidige evalueringer af EU-landenes insolvens-regimer.
Sekundære markeder for NPL	
EBA opfordres til, inden udgangen af 2017, at vedtage vejledninger om, hvilke informationer, banker bør have til rådighed om deres lån, dvs. <u>vejledninger om datakvalitet internt i bankerne</u> .	EBA offentliggjorde 14. december 2017 vejledninger og skabeloner vedr. bankernes interne datakvalitet. EBA offentliggjorde en revideret version af vejledningerne i september 2018.
EBA og andre kompetente myndigheder opfordres til, inden udgangen af 2018, at implementere <u>styrkede offentliggørelseskrav til banker ift. information om kvaliteten af deres aktiver</u> , herunder deres misligholdte lån.	EBA offentliggjorde i december 2018 vejledning om styrkede krav til offentliggørelse af information vedr. NPL.
EBA, Den Europæiske Centralbank (ECB) og Kommissionen opfordres til, inden udgangen af 2017, at foreslå tiltag, der kan <u>styrke data-infrastrukturen for sekundære markeder for NPL</u> , herunder at overveje oprettelsen af såkaldte platforme, hvor der kan købes og sælges NPL.	EBA offentliggjorde 14. december 2017 skabeloner til bankerne, som de kan anvende til at redegøre for deres NPL til investorer mv. Det er et frivilligt redskab, som det er meningen skal blive en markedsstandard for ensartet rapportering om NPL. EBA opdaterede skabelonerne 12. september 2018. EBA, ECB og Kommissionen har iværksat et arbejde med at se på mulighederne for at udvikle NPL-handelsplatforme.
	ECB har siden 2011 arbejdet på et stort projekt "Anacredit", om et datasæt, der skal indeholde detaljeret information om individuelle banklån i euroområdet. Dataindsamlingen er begyndt i september 2018.
Kommissionen opfordres til, sammen med andre relevante EU-institutioner, inden udgangen af 2017, at udarbejde en skabelon med principper for "asset management companies" (AMC'er), i overensstemmelse med	Kommissionen offentliggjorde 14. marts 2018 en skabelon for, hvordan EU-landene kan indrette nationale AMC'er i overensstemmelse med BRRD og statsstøttereglerne.

<p>statsstøttere reglerne og med den EU-lovgivningsmæssige ramme på området, herunder BRRD¹⁶ som, for at beskytte skatteborgerne, bl.a. begrænser myndighedernes muligheder for at indskyde offentlige midler i banker, som ikke er under afvikling, herunder gennem køb af dårlige lån.</p>	
<p>Kommissionen opfordres til senest i sommeren 2018, at udvikle en EU-tilgang til, hvordan man kan fjerne barrierer for at banker kan skille sig af med deres NPL, samt fjerne barrierer for at andre banker og ikke-banker (fx specialiserede investeringsfonde) derefter kan købe og eje disse NPL.</p>	<p>Kommissionen stillede 14. marts 2018 forslag til <u>et direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse, der handler om at skabe bedre vilkår for, at pengeinstitutter kan sælge misligholdte lån til tredje-partner mhp. servicering samt etablere et værktøj til hurtigere realisering af sikkerhedsstillelser</u>. Der er opnået en aftale i Rådet fsva. kreditservicevirksomheder mv. Forslaget om realisering af sikkerhedsstillelse forhandles fortsat i Rådet.</p>

Anm.: Grøn: Opnået, orange: pågår, rød: ikke påbegyndt. SSM: Den fælles tilsynsmekanisme, EBA: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, ECB: Den Europæiske Centralbank.
 Kilde: Kommissionen og egen tilvirkning.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Statusorienteringen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Statusorienteringen har i sig selv ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Statusorienteringen har i sig selv ikke samfundsøkonomiske konsekvenser. En reduktion af de udestående mængder NPL og en forebyggelse af opbygning af nye høje NPL-niveauer kan medvirke til at mindske usikkerheden ift. den finansielle stabilitet, øge kreditgivningen til sunde formål og dermed bidrage til at understøtte en stærkere og mere stabil økonomisk aktivitet, primært i de lande, som er hårdest ramt af NPL-problemer, men også i mindre grad i andre EU-lande.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Statusorienteringen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser. En reduktion af de udestående mængder NPL kan medvirke til at skabe større tiltro til banksektoren og bedre adgang til kredit, primært i de lande som er hårdest ramt af NPL-problemer, men også i mindre grad i andre EU-lande.

8. Høring

Ikke relevant.

¹⁶ BRRD (bankkrisedirektivet) foreskriver, at private kreditorer/aktionærer tager eventuelle tab, før der kan gives offentlig støtte ("bail-in").

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage statusorienteringen til efterretning. EU-landene støtter generelt arbejdet med handlingsplanen og nedbringelse af NPL.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage statusorienteringen til efterretning. Regeringen støtter generelt Rådets handlingsplan, og støtter således relevante initiativer på EU-plan, der kan bidrage til at sikre, at der i hele EU er gode rammer for at håndtere de nuværende NPL-problemer, samt forebygge en eventuel fremtidig ophobning af NPL.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Rådets NPL-handlingsplan blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for vedtagelsen ifm. ECOFIN 11. juli 2017 samt forud for ECOFIN 4. december 2018, hvor der senest blev gjort samlet status for handlingsplanen.

Dagsordenspunkt 9: Instrument til fremme af konkurrenceevne og konvergens i eurolandene (BICC)

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN 14. juni, men vil skulle behandles i ECOFIN, når sagen på et tidspunkt måtte føre til konkrete lovgivningsforslag.

Som led i de løbende drøftelser om udvikling af ØMU'en, lagde det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 op til etablering af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC) med mulighed for, at ERM2-lande kan deltage på frivillig basis.

De aktuelle drøftelser om BICC foregår på uformelle møder i regi af udvidet eurogruppe (finansministrene fra alle EU-lande på nær UK). Finansministrenes drøftelser har hidtil fokuseret på forskellige dele af BICC, særligt finansiering, styring (governance) og udgiftssiden. Der er foreløbigt ikke konkluderet på de forskellige dele af instrumentet, men der sigtes på at opnå en enighed om overordnede elementer i BICC forud for et nyt udvidet eurotopmøde i margin af Det Europæiske Råd 21.-22. juni.

Fra dansk side har man støttet arbejdet med at styrke ØMU'en, men ser ikke et budgetinstrument for euroområdet som en prioritet i dette arbejde. Man finder det i tråd med topmødeerklæringen nødvendigt, at deltagelse og finansiering af budgetinstrumentet ikke bliver obligatorisk for ikke-eurolande. Forslaget må derfor indrettes på en måde, så lande, der står uden for euroen, alene bidrager til at garantere og finansiere instrumentet, såfremt de frivilligt vælger at deltage heri. Herudover arbejder man for at sikre, at instrumentet udformes, så det bedst muligt sikrer incitamenter til sunde nationale politikker og bidrager til fremskridt med strukturreformer og produktive investeringer.

2. Baggrund

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN 14. juni, men vil skulle behandles i ECOFIN, når sagen på et tidspunkt måtte føre til konkrete lovgivningsforslag.

Som led i de løbende drøftelser om styrkelse af ØMU'en gav stats- og regeringscheferne fra EU-landene (på nær UK) i en topmødeerklæring fra det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 finansministrene i opdrag at arbejde videre med indretning, implementering og timing af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC – *Budgetary Instrument for Competitiveness and Convergence*).¹⁷ Instrumentet skal ligge inden for rammerne af EU's budget og flerårige finansielle ramme. Erklæringen lægger op til, at ERM II-lande vil have mulighed for at deltage i instrumentet på frivillig basis. Ifølge erklæringen skal der indgås en aftale om budgetinstrumentets overordnede elementer i juni 2019 og forhandlingerne skal baseres på de relevante forslag fra Kommissionen, om nødvendigt i en tilpasset form.

¹⁷ Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 22. januar 2019.

De aktuelle drøftelser om BICC foregår uformelt i regi af udvidet eurogruppe (finansministrene fra alle EU-lande på nær UK), hvor der sigtes på at opnå en enighed om overordnede elementer i BICC forud for et nyt eurotopmøde i margin af Det Europæiske Råd 21.-22. juni.

Drøftelserne af BICC tager bl.a. udgangspunkt i et fælles tysk-fransk forslag (21. februar 2019) samt løbende uformelle input fra Kommissionen. Kommissionen har i forbindelse med de foreløbige drøftelser uformelt præsenteret overvejelser om at basere BICC på en tilpasning af Kommissionens tidligere forslag om et europæisk strukturreformstøtteprogram (ERSP) af 31. maj 2019¹⁸. Hvis det nye budgetinstrument skal baseres på ERSP, kræver det, at Kommissionen fremlægger et ændret ERSP-forslag. Der foreligger ikke aktuelt et sådant ændret forslag.

3. Formål og indhold

Finansministrenes drøftelser har hidtil fokuseret på forskellige dele af BICC, særligt udgiftssiden, finansiering og governance. Der er generel opbakning til, at BICC skal yde støtte til investeringer og reformer, men drøftelserne fortsætter om en lang række mere specifikke spørgsmål.

Ift. udgiftssiden drøftes det bl.a., hvilke typer reformer/investeringer, BICC kan støtte, principper for hvordan støtten skal fordeles mellem landene, hvor meget landene selv skal medfinansiere, og hvorvidt denne medfinansieringsandel skal kunne variere med konjunkturerne.

Ift. finansiering drøftes det bl.a., om finansieringen af BICC skal finde sted inden for eller uden for MFF-lofterne, inden for EU-retten, i en mellemstatslig traktat uden for EU-retten, eller en kombination heraf, og om BICC skal baseres på BNI-baserede landebidrag eller særskilte indtægtskilder fx en finansiel transaktionsskat (FTT).

Ift. governance drøftes bl.a. rammerne for fastlæggelse af de overordnede strategiske prioriteter for BICC, relationen til det europæiske semester, arbejdsfordelingen mellem Kommissionen og landene, når det kommer til at godkende støtteanmodninger, hvad adgangskravene til støtte skal være, og hvordan der følges op på brugen af støtten.

Der er ikke konkluderet på drøftelserne af de forskellige aspekter af BICC.

Den udvidede eurogruppe ventes at søge enighed om nogle relativt overordnede principper forud for eurotopmødet 20.-21. juni 2019, og drøftelserne ventes at fortsætte i andet halvår af 2019.

¹⁸ Jf. samlenotat forud for ECOFIN 17. maj 2019.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har endnu ikke nogen formel rolle ift. BICC og har ikke udtalt sig om BICC. Europa-Parlamentet vil forventeligt skulle medvirke som medlovgiver i vedtagelsen af i konkrete EU-lovgivningsforslag på området i henhold til TEUF artikel 294 (den almindelige lovgivningsprocedure).

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv på nuværende tidspunkt statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Udgiftsniveauet og indretningen af BICC er endnu uafklaret. Det bemærkes hertil, at instrumentet forhandles som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027, hvorunder et europæisk reformstøtteprogram indgår.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er fortsat forskellige meninger om mange aspekter ved det konkrete design af budgetinstrumentet (BICC), bl.a. spørgsmål om størrelse, finansiering, form, governance, sammenhæng med reformstøtteprogrammet mv.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side støtter man arbejdet med at styrke ØMU'en. Man har særligt arbejdet for flg. hovedprioriteter: 1. **Styrkelse af bankunionen** i forlængelse af beslutningerne truffet i udvidet eurogruppe og på udvidet eurotopmøde. 2. **Sundere offentlige finanser** på basis af de fælles finanspolitiske regler, herunder så landene har råderum til at fremme beskæftigelsen under lavkonjunkturer, og 3. Stærkere fremskridt med **nationale strukturreformer** til sikring af velfungerende og tilpasningsdygtige økonomier med høj beskæftigelse, som er robuste over for nye kriser m.v. Den nationale økonomiske politik og reformer er både afgørende for landenes egne økonomier, for EU's økonomi som helhed og for at sikre en velfungerende ØMU. Man har fra dansk side ikke set et budgetinstrument for euroområdet som en prioritet i forhold til at styrke ØMU'en.

Man er fra dansk side generelt fleksibel ift. den nærmere indretning af budgetinstrumentet, så længe det ligger inden for rammen af eurotopmødets erklæring herom. Det er i tråd med erklæringen nødvendigt, at deltagelse og finansiering af et bud-

getinstrumentet ikke bliver obligatorisk for ikke-eurolande. Forslaget må derfor indrettes på en måde, så lande, der står uden for euroen, alene bidrager til at garantere og finansiere instrumentet, såfremt de frivilligt vælger at deltage heri.

Man har fra dansk side arbejdet for, at BICC indrettes på en måde, der giver merværdi og sikrer fremskridt med reformer og produktive investeringer samt giver hensigtsmæssige incitamenter til national økonomisk politik generelt. Man har også arbejdet for, at ikke-eurolande, der måtte vælge at deltage frivilligt i BICC, deltager på lige vilkår med eurolande ift. beslutningstagning og støtte.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret skriftligt om evt. kobling mellem ERSP og BICC 10. maj forud for ECOFIN 17. maj 2018.

Folketingets Europaudvalg blev senest skriftligt orienteret om ØMU'ens videreudvikling 18. januar 2019 forud for ECOFIN 22. januar 2019, hvor opfølgningen på Det Europæiske Råd og eurotopmødet 14. december 2018 var på dagsordenen. Der henvises til samlenotat oversendt 10. januar 2019.

Folketingets Europaudvalg blev 30. november 2018 i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN-mødet 4. december 2018 orienteret mundtligt om status for ØMU-drøftelserne i regi af den udvidede eurogruppe og forberedelserne af eurotopmødet forud for mødet i udvidet eurogruppe 3.-4. december 2018.